

A photograph of a modern glass atrium. The ceiling is a large glass skylight with a grid pattern, featuring several rectangular panels in bright green and blue. The walls are also made of glass, reflecting the sky and surrounding buildings. The floor is a light green color with a pattern of white leaf-like shapes. In the background, there is a metal fence and some trees. The overall atmosphere is bright and modern.

Activiteitenverslag

2025

Activiteitenverslag 2025

Activiteitenverslag
van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen

INHOUDSTAFEL

Voorwoord van de Eerste voorzitter	4
1. DE RAAD IN CIJFERS	5
1.1. De kerncijfers van 2025	6
1.2. Algemene voorstelling en grafieken	7
2. DE RECHTSPRAAK	26
2.1. Algemene vergaderingen en verenigde kamers	27
2.2. De pijlers van de rechtspraak in 2025	29
3. DE ORGANISATIE	50
3.1. Waarden van de Raad	51
3.2. Jaaroverzicht	52
3.3. Personeel en budget	55
3.4. Interview: een loopbaan in dienst van het vreemdelingenrecht	58
3.5. Opleidingen en bezoeken	62
4. BIJLAGEN	67
4.1. Organigram van de Raad op 31 december 2025	68
4.2. Verklarende woordenlijst bij de tabellen	69

VOORWOORD

Een activiteitenverslag is op het eerste gezicht niet meer dan een verzameling van een aantal cijfers, een opsomming van een paar opvallende gebeurtenissen en een weergave van de tendensen in de rechtspraak. Dit verslag vormt daarop geen uitzondering, maar bij nader inzien omvat het veel meer. Tussen de regels door bevat het een heuse schets, niet alleen van een tijdsgewricht, maar ook van het bochtige parcours van een steeds veranderend recht.

Zoals elk jaar vindt de lezer op de volgende pagina's diverse statistieken en een gedetailleerd overzicht van de recente rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Elke individuele uitspraak vormt een antwoord op een specifiek geschil. Alle uitspraken samen vormen echter een minutieus opgebouwd geheel dat beoogt coherent te zijn. Twee elementen komen steeds samen in ons werk: respect voor de wet en gevoeligheid voor het menselijke aspect.

Niet alleen de evoluties in de rechtspraak, maar ook een bredere maatschappelijke context komt hiermee aan de oppervlakte. Het migratierecht ontwikkelt zich immers nooit in een vacuüm. Het migratierecht is doorspekt met meningsverschillen, of zelfs ergernissen, die het louter juridische kader overstijgen. De rechter mag zich daar nooit in mengen, maar is daar evenmin immuun voor. Het is dan aan de rechter om pal te staan: recht spreken, het zuivere recht, en niets dan het recht, zonder toe te geven aan versimpeling of moedeloosheid.

Daarom beschouwt de lezer dit activiteitenverslag hopelijk niet louter als een inventaris, maar ook als een uitnodiging om, los van de cijfers en de arresten, te begrijpen hoe een instelling zich positioneert in een steeds wijzigende context en hoe een rechtscollege verdedigt wat hem het meest dierbaar is: de rechtsstaat.

Veel leesplezier!

Marc Oswald, Eerste voorzitter

Deel 1

**DE RAAD
IN CIJFERS**

DE KERNCIJFERS VAN 2025

25.506

Ingediende
beroepen

19.005

Uitgesproken
arresten

24.011

Hangende
zaken

0,22%

Cassatie-
graad

ALGEMENE VOORSTELLING

In 2025 bleef de instroom bij de Raad aanzienlijk stijgen, met name in het internationale beschermingscontentieux (volle rechtsmacht).

Het aantal ingediende beroepen in volle rechtsmacht kende het afgelopen jaar immers een sterke stijging tot 11.438 ingediende beroepen. Men moet teruggaan tot 2018 om een afname vast te stellen van het aantal ingediende beroepen in volle rechtsmacht. Het annulatiecontentieux kende een lichte daling van het aantal ingediende beroepen, dat niettemin hoog blijft (meer dan 14.000).

Uitgesplitst per taalrol blijkt dat de instroom van Franstalige beroepen in volle rechtsmacht aanzienlijk lager ligt dan die van Nederlandstalige beroepen (er werden 4.572 Franstalige beroepen ingediend tegenover 6.866 Nederlandstalige). Deze ontwikkeling valt niet waar te nemen in het annulatiecontentieux, waar het aantal Franstalige beroepen beduidend hoger ligt dan het aantal Nederlandstalige (8.876 Franstalige beroepen tegenover 5.183 Nederlandstalige beroepen).

Het aantal uitgesproken arresten is ten opzichte van het voorgaande jaar licht gedaald, van 19.579 in 2024 naar 19.005 in 2025. Deze afname deed zich voor in beide contentieux, met een daling van 210 arresten in annulatie en 364 arresten in volle rechtsmacht.

Net als vorig jaar kan de toename van het aantal uitgaande arresten niet langer de stijging van het aantal inkomende beroepen bijbenen, waardoor er een achterstand ontstaat en inkomende beroepen niet langer onmiddellijk worden behandeld.

In het afgelopen jaar is het aantal arresten in uiterst dringende noodzakelijkheid gestegen ten opzichte van het voorgaande jaar. Deze toename is vooral terug te vinden in de Franse taalrol, waar er een lichte stijging is van gemiddeld 8 beroepen per maand.

De totale werklast van de Raad, d.w.z. de som van alle hangende zaken, is gevoelig toegenomen in vergelijking met het voorgaande jaar, in het bijzonder in het volle rechtsmachtcontentieux, met 10.591 beroepen in 2025 tegenover 6.848 in 2024. Ook het werkvolume dat ouder is dan zes maanden, d.w.z. de beroepen die meer dan zes maanden nadat zij zijn ingediend nog in behandeling zijn, is in beide contentieux toegenomen in vergelijking met het voorgaande jaar.

In 2025 werd de Raad in kennis gesteld van 304 cassatieberoepen die werden ingediend bij de Raad van State, wat betekent dat de verhouding tussen het aantal in 2025 uitgesproken eindarresten (19.005) en het aantal ingediende cassatieberoepen (304) 1,6% bedraagt. Dit percentage is slechts een benadering, aangezien, enerzijds, in 2025 bij de Raad van State beroep kan zijn ingesteld tegen in 2024 uitgesproken arresten terwijl, anderzijds, tegen eind 2025 uitgesproken arresten pas in 2026 beroep kan zijn ingesteld. Maar zelfs met dit voorbehoud, geeft dit aan dat het aantal arresten waartegen administratieve

cassatie werd ingesteld, laag blijft.

Ingevolge deze 304 ingediende cassatieberoepen werd de Raad in kennis gesteld van 152 niet-toelaatbaarheidsbeschikkingen en 152 toelaatbaarheidsbeschikkingen (d.w.z. 50%). Dit betekent dat in ongeveer 0,8% van de gevallen een eindarrest van de Raad het voorwerp heeft uitgemaakt van een toelaatbaarheidsbeschikking (152 toelaatbaarheidsbeschikkingen op 19.005 eindarresten tijdens het jaar 2025).

In het afgelopen jaar heeft de Raad van State de Raad in kennis gesteld van de cassatie van 42 van zijn arresten. 28 cassatie-arresten werden uitgesproken in het Frans en 14 in het Nederlands.

In 2025 is het percentage van door de Raad in volle rechtsmacht afgewezen beroepen gestegen. De overgrote meerderheid van de arresten bevestigen dan ook de beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Toch kan ook niet worden gesteld dat de beroepen geen redelijke slaagkans hebben. In het annulatiecontentieux blijft de totale verwerpingsgraad stabiel ten opzichte van vorig jaar.

De erkenningsgraad bij de Raad (volle rechtsmacht) ligt lager dan die van vorig jaar, van 8,76% in 2024 naar 6,76% in 2025. Er dient wel opgemerkt te worden dat de erkenningsgraad in de Nederlandse taalrol met meer dan 3% is gedaald.

De vernietigingsgraad in het annulatiecontentieux is vrijwel identiek aan die van vorig jaar, gaande van 14,98% in 2024 naar 14,43% in 2025. Wat de volle rechtsmacht betreft, is de vernietigingsgraad gedaald ten opzichte van het voorgaande jaar, van 14,39% in 2024 naar 12,73% in 2025.

OVERZICHT VAN INPUT EN OUTPUT

		INPUT			OUTPUT		
		VRM	ANN	Σ	VRM	ANN	Σ
2016	Σ	4.833	11.085	15.918	4.487	15.672	20.159
	\bar{X}	403	924	1.327	374	1.306	1.680
2017	Σ	5.674	10.213	15.887	4.012	12.435	16.447
	\bar{X}	473	851	1.324	334	1.036	1.371
2018	Σ	4.522	8.713	13.235	5.236	11.381	16.617
	\bar{X}	377	726	1.103	436	948	1.385
2019	Σ	4.767	8.826	13.593	4.829	10.693	15.522
	\bar{X}	397	736	1.133	402	891	1.294
2020	Σ	5.652	8.579	14.231	5.620	10.151	15.771
	\bar{X}	471	715	1.186	468	846	1.314
2021	Σ	5.726	8.398	14.124	5.953	13.303	19.256
	\bar{X}	477	700	1.177	496	1.109	1.605
2022	Σ	6.882	9.574	16.456	5.036	11.103	16.139
	\bar{X}	574	798	1.371	420	925	1.345
2023	Σ	8.433	12.459	20.892	6.114	10.425	16.539
	\bar{X}	703	1.038	1.741	510	869	1.378
2024	Σ	8.322	14.837	23.159	8.063	11.516	19.579
	\bar{X}	694	1.236	1.930	672	960	1.632
2025	jan.	767	1.195	1.962	745	995	1.740
	feb.	553	980	1.533	692	871	1.563
	mrt.	862	1.332	2.194	729	871	1.600
	apr.	967	1.237	2.204	766	1.004	1.770
	mei	872	1.151	2.023	514	813	1.327
	jun.	1.042	1.236	2.278	738	893	1.631
	jul.	1.103	1.169	2.272	496	983	1.479
	aug.	901	1.039	1.940	351	888	1.239
	sept.	912	1.146	2.058	682	1.041	1.723
	okt.	1.070	1.265	2.335	658	1.058	1.716
	nov.	1.087	1.074	2.161	654	960	1.614
	dec.	1.302	1.244	2.546	674	929	1.603
	Σ	11.438	14.068	25.506	7.699	11.306	19.005
\bar{X}	953	1.172	2.126	642	942	1.584	

Fig. 1: Overzicht input en output per contentieux.

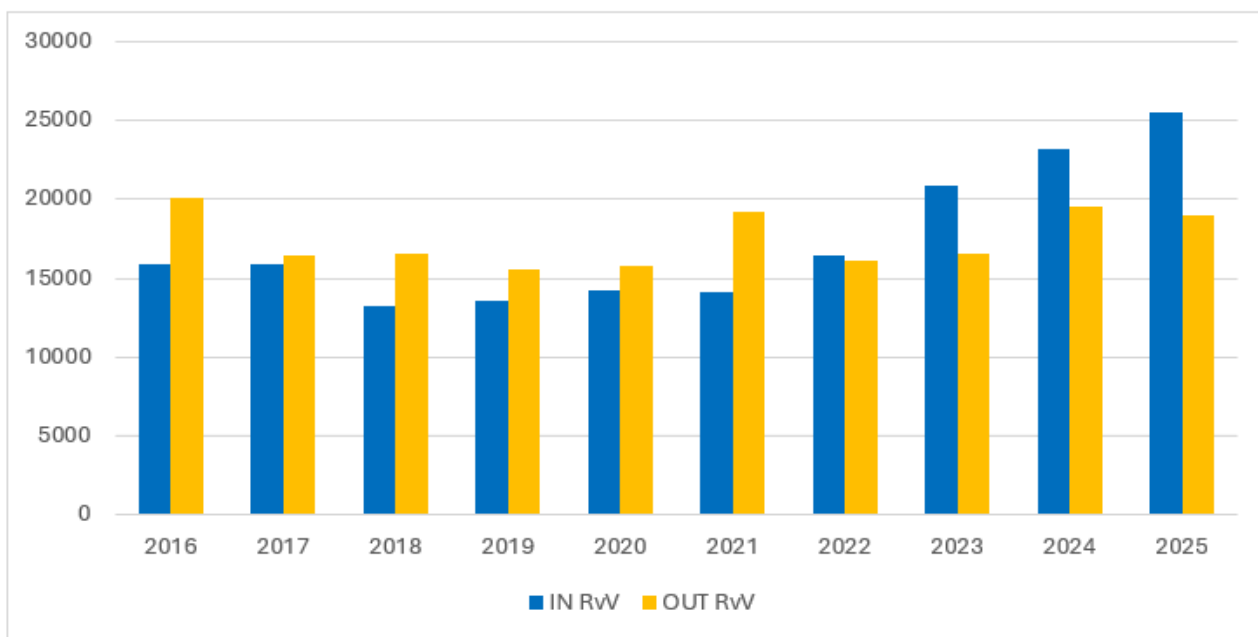

Fig. 2: Grafiek input en output van de Raad.

In 2025 werden 2.347 beroepen meer ingeschreven dan in 2024. Deze stijging is louter te wijten aan volle rechtsmacht (+ 3.116 beroepen).

Wat het aantal uitgesproken arresten betreft, zien we een lichte daling van 574 arresten ten opzichte van het voorgaande jaar.

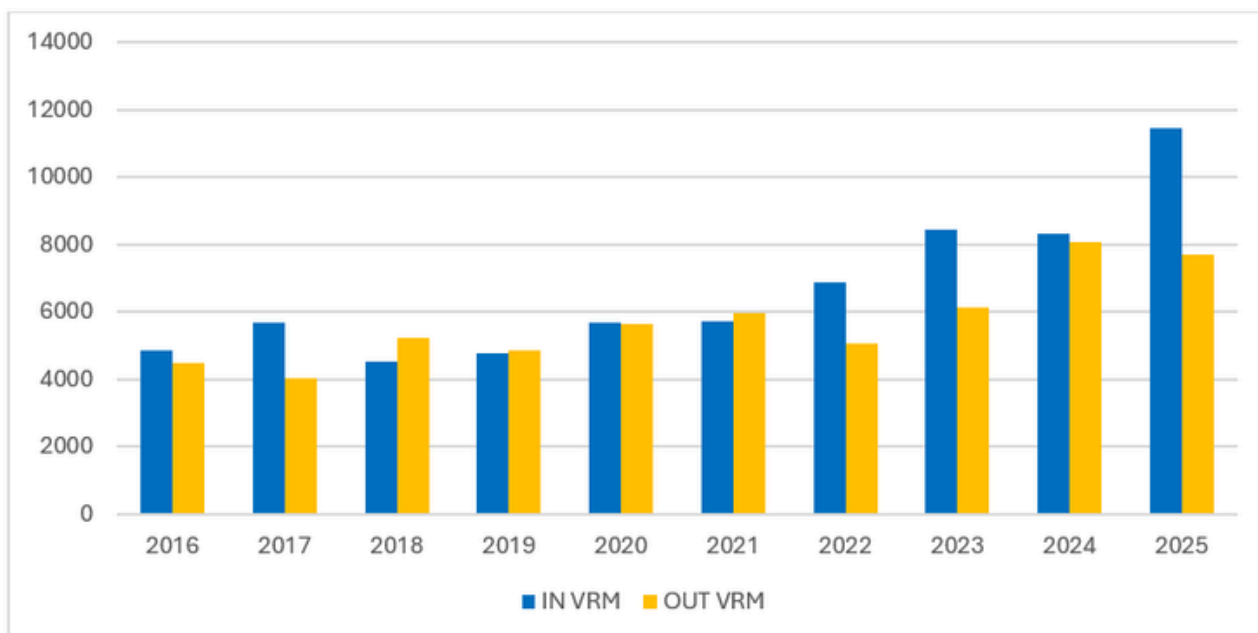

Fig. 3: Grafiek input en output in volle rechtsmacht.

De inputcurve in volle rechtsmacht is ten opzichte van 2024 sterk gestegen. De output is daarentegen licht gedaald (- 364 arresten ten opzichte van 2024).

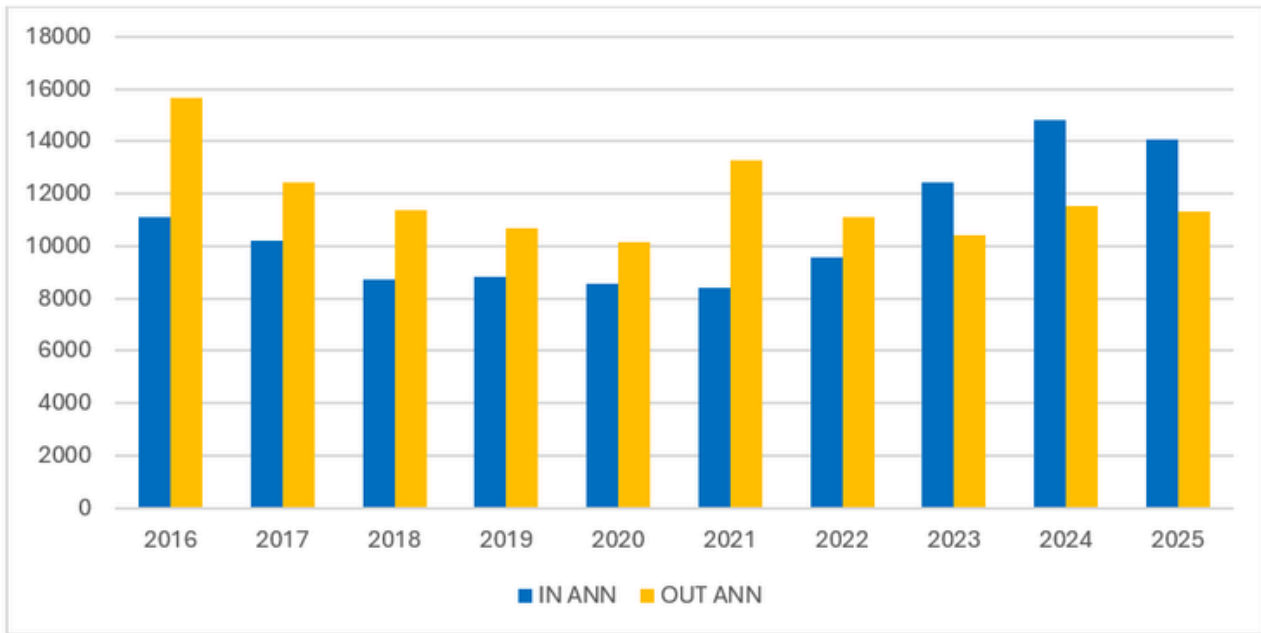

Fig. 4: Grafiek input en output in het annulatiecontentieux.

In vergelijking met het jaar voordien, werden in annulatie 769 beroepen minder ingediend. Dit contentieux kende ook een lichte daling van het aantal uitgaande arresten (- 210).

De figuren 1, 2, 3 en 4 (zie hierboven) houden rekening met alle inkomende beroepen en eindarresten, d.w.z. de arresten die een beroep bij de Raad afsluiten. Deze cijfers omvatten de verwerpsarresten na schorsingsberoepen in uiterst dringende noodzakelijkheid waarbij het beroep tot nietigverklaring niet middels hetzelfde verzoekschrift werd ingediend.

GLBAAL OVERZICHT INKOMENDE BEROEPEN (INPUT) EN UITGAANDE ARRESTEN (OUTPUT) PER TAALROL

	IN RvV				OUT RvV			
	D	F	N	Σ	D	F	N	Σ
2016	14	8.660	7.244	15.918	4	11.293	8.862	20.159
2017	14	8.740	7.133	15.887	0	8.882	7.565	16.447
2018	9	6.876	6.350	13.235	42	8.853	7.722	16.617
2019	14	7.075	6.504	13.593	11	8.387	7.124	15.522
2020	7	7.359	6.865	14.231	8	9.208	6.555	15.771
2021	13	6.713	7.398	14.124	16	11.765	7.475	19.256
2022	2	7.784	8.670	16.456	7	8.626	7.506	16.139
2023	9	10.543	10.340	20.892	6	9.121	7.412	16.539
2024	8	12.419	10.732	23.159	7	11.006	8.566	19.579
2025	9	13.448	12.049	25.506	12	10.023	8.970	19.005

Fig. 5: Overzicht input en output per taalrol.

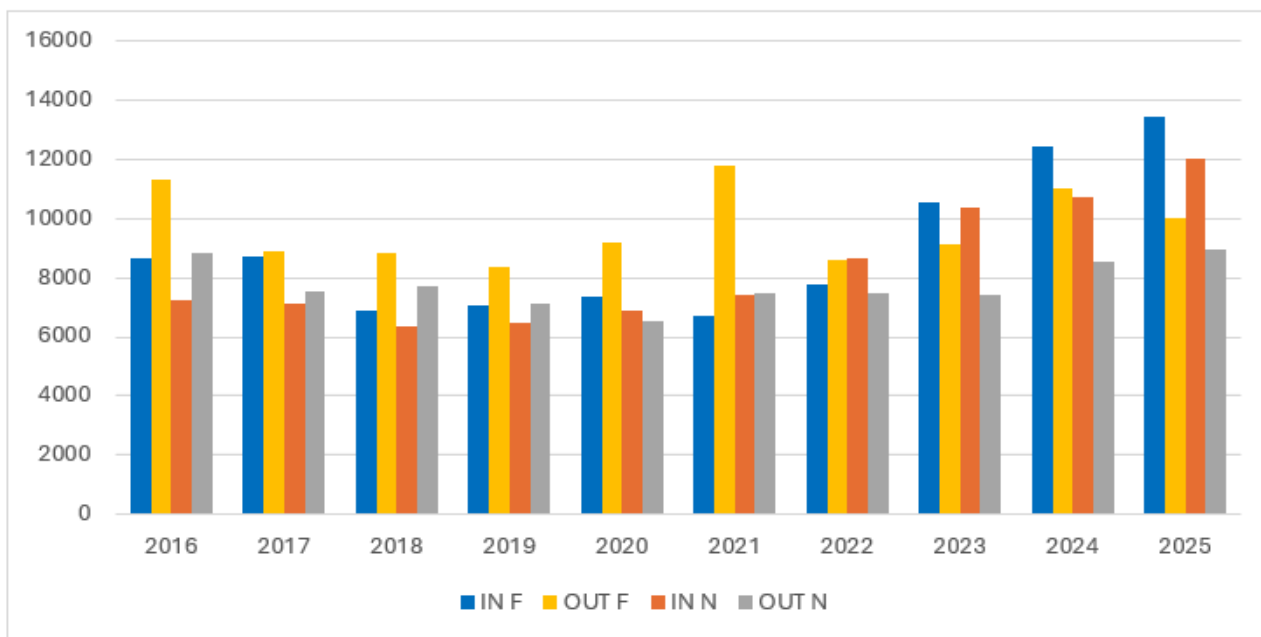

Fig. 6: Grafiek input en output van de Raad per taalrol.

De cijfers van de inkomende beroepen verschillen tussen de twee taalrollen, waarbij op de Franse taalrol 1.399 beroepen meer geregistreerd werden dan op de Nederlandse taalrol.

Dit verschil is ook terug te zien in het aantal uitgaande arresten, met 1.053 meer Franstalige dan Nederlandstalige arresten.

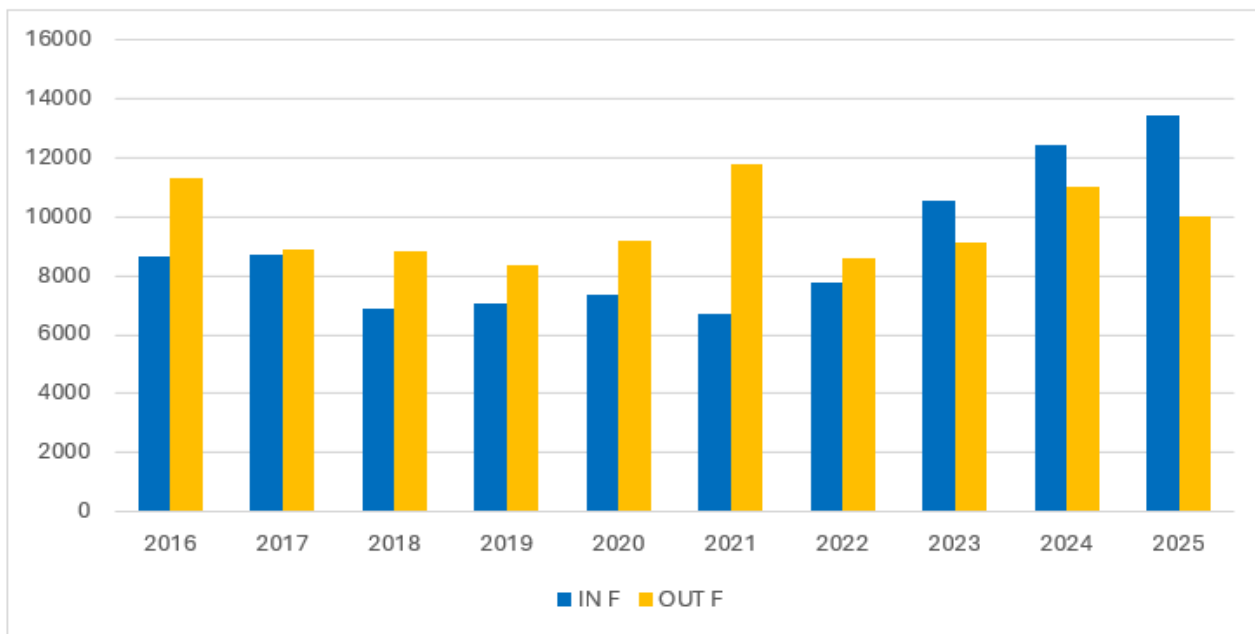

Fig. 7: Grafiek input en output voor de Franse taalrol.

De input bij de Franse taalrol is sinds 2021 gestaag gestegen, terwijl de output juist is gedaald ten opzichte van hetzelfde jaar.

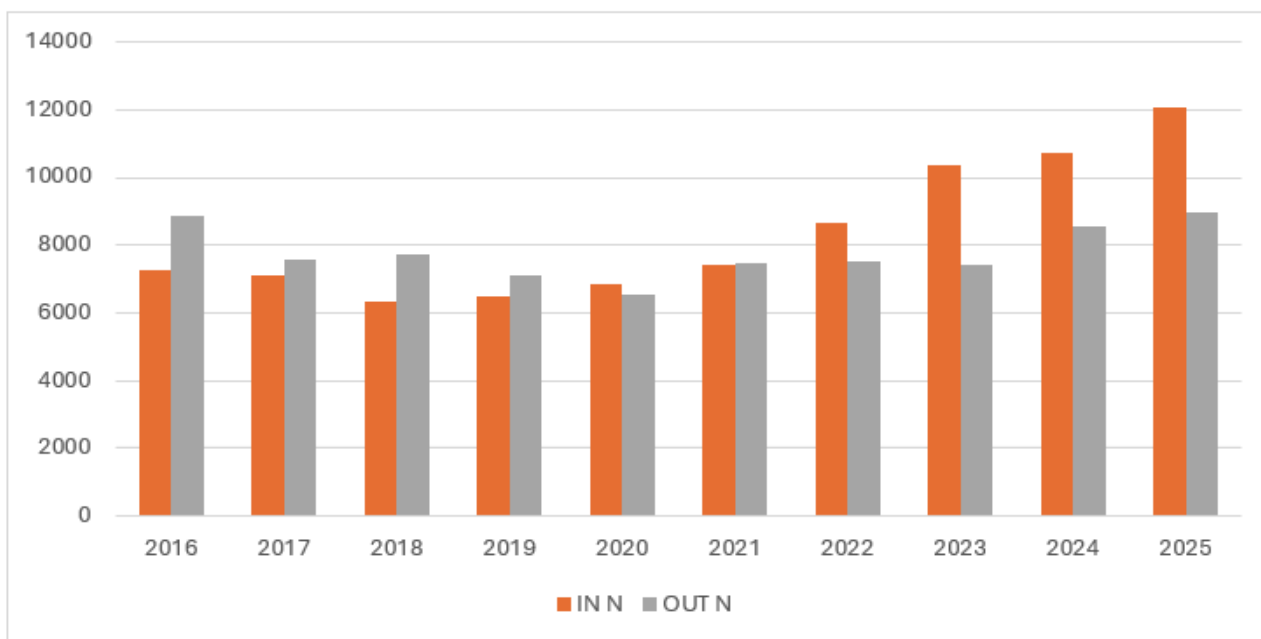

Fig. 8: Grafiek input en output voor de Nederlandse taalrol.

De inputcurve bij de Nederlandse taalrol blijft sinds 2018 stijgen en de output vertoont een stijging van 404 uitspraken ten opzichte van 2024.

GLBAAL OVERZICHT INKOMENDE BEROEPEN (INPUT) EN UITGAANDE ARRESTEN (OUTPUT) IN VOLLE RECHTSMACHT PER TAALROL

		INPUT VRM			OUTPUT VRM		
		F	N	Σ	F	N	Σ
2016	Σ	2.344	2.489	4.833	2.261	2.226	4.487
	\bar{x}	195	207	403	188	186	374
2017	Σ	2.651	3.023	5.674	1.744	2.268	4.012
	\bar{x}	221	252	473	145	189	334
2018	Σ	2.012	2.510	4.522	2.416	2.820	5.236
	\bar{x}	168	209	377	201	235	436
2019	Σ	2.116	2.651	4.767	2.408	2.421	4.829
	\bar{x}	176	221	397	201	202	402
2020	Σ	2.686	2.966	5.652	2.696	2.924	5.620
	\bar{x}	224	247	471	225	244	468
2021	Σ	2.531	3.195	5.726	2.543	3.410	5.953
	\bar{x}	211	266	477	212	284	496
2022	Σ	2.630	4.252	6.882	2.038	2.998	5.036
	\bar{x}	219	354	574	170	250	420
2023	Σ	2.937	5.496	8.433	2.747	3.367	6.114
	\bar{x}	245	458	703	229	281	510
2024	Σ	3.229	5.093	8.322	3.192	4.871	8.063
	\bar{x}	269	424	694	266	406	672
2025	jan.	286	481	767	277	468	745
	feb.	226	327	553	248	444	692
	mrt.	350	512	862	271	458	729
	apr.	382	585	967	303	463	766
	mei	369	503	872	220	294	514
	jun.	402	640	1.042	298	440	738
	jul.	422	681	1.103	270	226	496
	aug.	383	518	901	234	117	351
	sept.	356	556	912	234	448	682
	okt.	423	647	1.070	260	398	658
	nov.	433	654	1.087	256	398	654
	dec.	540	762	1.302	272	402	674
	Σ	4.572	6.866	11.438	3.143	4.556	7.699
	\bar{x}	381	572	953	262	380	642

Fig. 9: Overzicht input en output in volle rechtsmacht per taalrol.

Wat de inkomende beroepen in volle rechtsmacht betreft, is er in 2025 een duidelijk verschil tussen de twee taalrollen (2.294 beroepen meer aan Nederlandstalige zijde).

Wat betreft de output, heeft de Nederlandse taalrol 1.413 arresten meer uitgesproken dan de Franse.

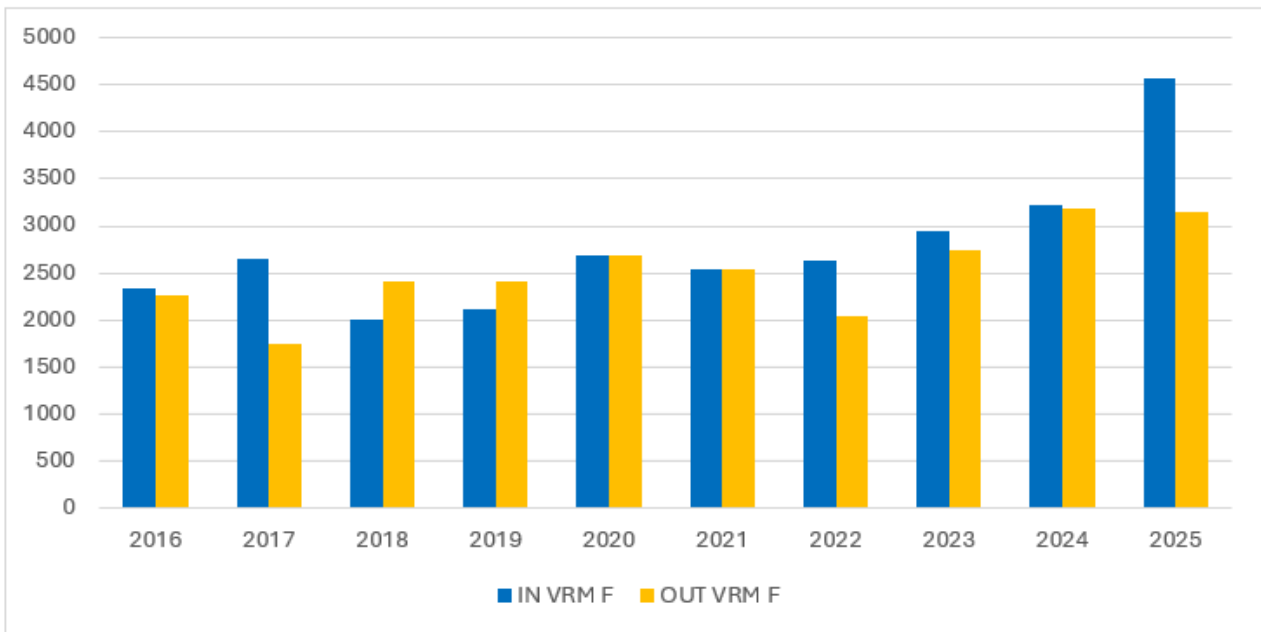

Fig. 10: Grafiek input en output in volle rechtsmacht voor de Franse taalrol.

Aan Franstalige kant is het verschil tussen input en output aanzienlijk, wat betekent dat niet alle inkomende beroepen binnen hetzelfde jaar worden afgehandeld en dat er een achterstand ontstaat in het Franstalige volle rechtsmachtcontentieux.

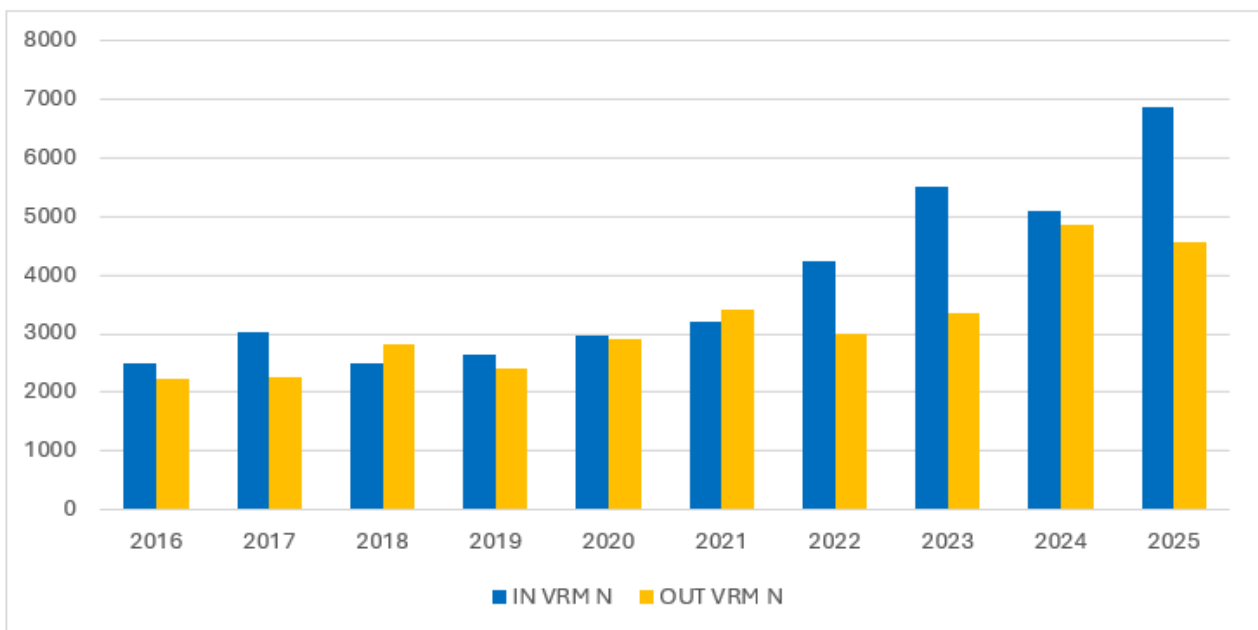

Fig. 11: Grafiek input en output in volle rechtsmacht voor de Nederlandse taalrol.

Aan Nederlandstalige zijde is de situatie verslechterd ten opzichte van het voorgaande jaar, met een piek van bijna 7.000 binnenkomende beroepen. De output is daarentegen gedaald ten opzichte van 2024 (- 315 arresten).

GLBAAL OVERZICHT INKOMENDE BEROEPEN (INPUT) EN UITGAANDE ARRESTEN (OUTPUT) IN ANNULATIE PER TAAIROL

		INPUT ANN				OUTPUT ANN			
		F	N	D	Σ	F	N	D	Σ
2016	Σ	6.316	4.755	14	11.085	9.032	6.636	4	15.672
	\bar{X}	526	396	1	924	753	553	0	1.306
2017	Σ	6.089	4.110	14	10.213	7.138	5.297	0	12.435
	\bar{X}	507	342	1	851	595	441	0	1.036
2018	Σ	4.864	3.840	9	8.713	6.437	4.902	42	11.381
	\bar{X}	405	320	1	726	536	408	4	948
2019	Σ	4.959	3.853	14	8.826	5.979	4.703	11	10.693
	\bar{X}	413	321	1	735	498	392	1	891
2020	Σ	4.673	3.899	7	8.579	6.512	3.631	8	10.151
	\bar{X}	389	325	1	715	543	303	1	846
2021	Σ	4.182	4.203	13	8.398	9.222	4.065	16	13.303
	\bar{X}	348	350	1	700	769	339	1	1.109
2022	Σ	5.154	4.418	2	9.574	6.588	4.508	7	11.103
	\bar{X}	430	368	0	798	549	376	1	925
2023	Σ	7.606	4.844	9	12.459	6.374	4.045	6	10.425
	\bar{X}	634	404	1	1.038	531	337	1	869
2024	Σ	9.190	5.639	8	14.837	7.814	3.695	7	11.516
	\bar{X}	766	470	1	1.236	651	308	1	960
2025	jan.	808	387	0	1.195	609	383	3	995
	feb.	594	385	1	980	637	233	1	871
	mrt.	822	509	1	1.332	498	373	0	871
	apr.	774	460	3	1.237	699	305	0	1.004
	mei	756	395	0	1.151	457	356	0	813
	jun.	792	442	2	1.236	487	406	0	893
	jul.	734	435	0	1.169	583	400	0	983
	aug.	690	349	0	1.039	507	381	0	888
	sept.	768	378	0	1.146	575	466	0	1.041
	okt.	798	466	1	1.265	665	390	3	1.058
	nov.	637	436	1	1.074	610	349	1	960
	dec.	703	541	0	1.244	553	372	4	929
	Σ	8.876	5.183	9	14.068	6.880	4.414	12	11.306
\bar{X}	740	432	1	1.172	573	368	1	942	

Fig. 12: Overzicht input en output in annulatie per taalrol.

Wat de inkomende beroepen betreft, is er in annulatie een duidelijk verschil merkbaar tussen de twee taalrollen (3.693 beroepen meer aan Franstalige zijde).

Wat de uitgaande arresten betreft, heeft de Franse taalrol 2.466 arresten meer uitgesproken dan de Nederlandse taalrol.

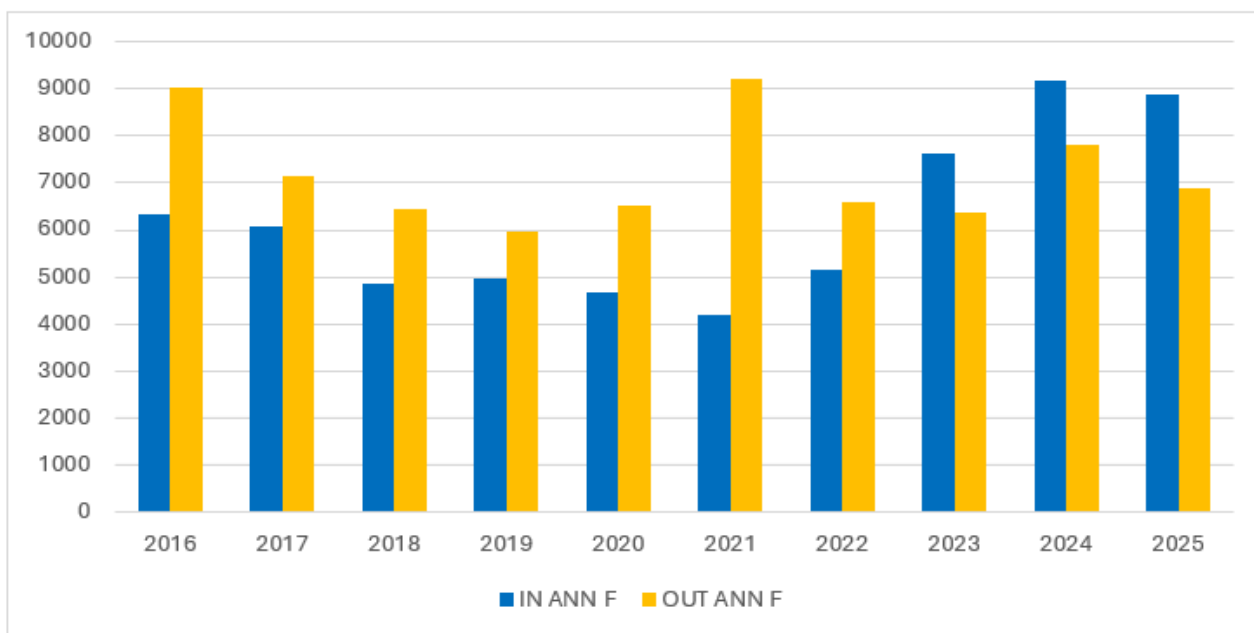

Fig. 13: Grafiek input en output in annulatie voor de Franse taalrol.

De input in het Franstalige annulatiecontentieux is licht gedaald ten opzichte van 2024 (- 314 beroepen). De output volgt dezelfde trend, aangezien het aantal uitgaande arresten in 2025 lager ligt dan in 2024 (- 934).

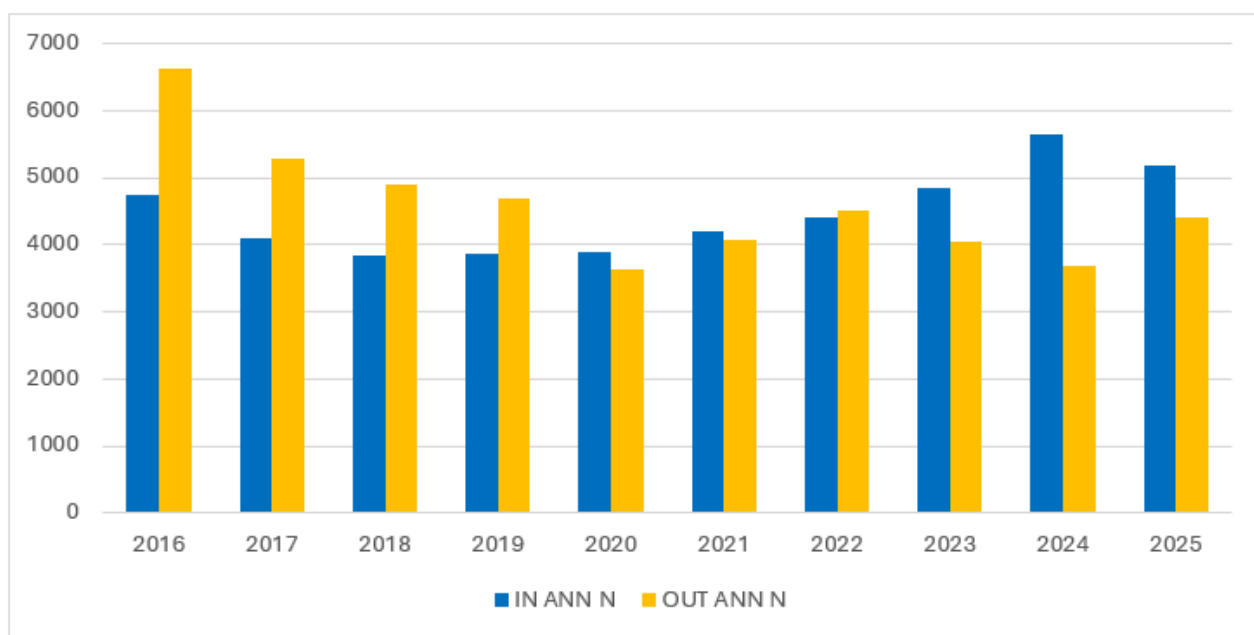

Fig. 14: Grafiek input en output in annulatie voor de Nederlandse taalrol.

Terwijl het aantal inkomende beroepen in het Nederlandstalige annulatiecontentieux met 456 is gedaald, is er in vergelijking met het voorgaande jaar een stijging van 719 uitgesproken arresten vastgesteld.

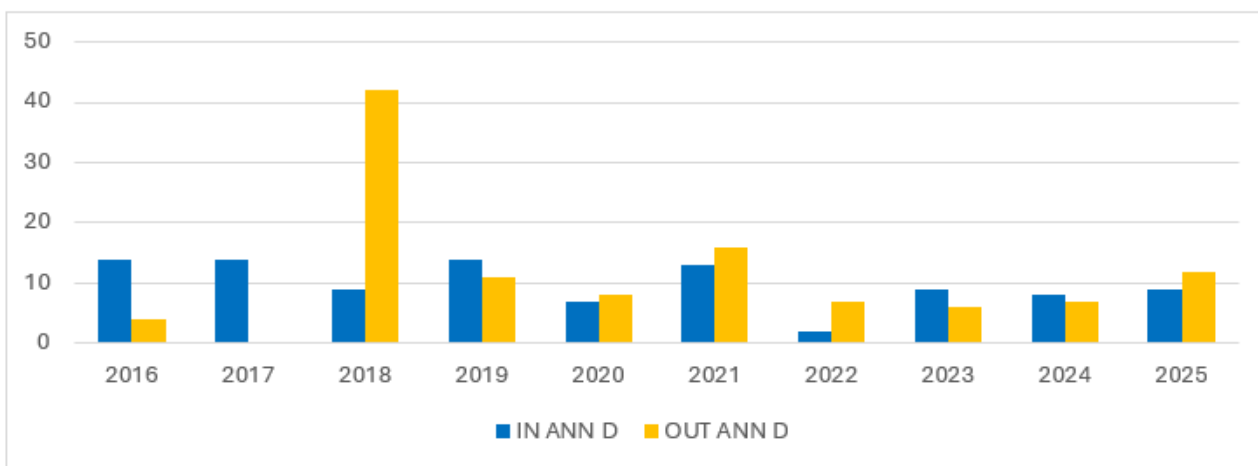

Fig. 15: Grafiek input en output in annulatie voor de Duitse taalrol.

In 2025 heeft de Raad 9 verzoekschriften die in het Duits waren opgesteld ontvangen en werden er 12 Duitstalige arresten uitgesproken.

OUTPUT PER TYPE PROCEDURE

	F	N	D	Totaal
ANN				
Met zitting	49 %	44 %	92 %	47 %
Zonder zitting	51 %	56 %	8 %	53 %
VRM				
Met zitting	92 %	91 %	0 %	91 %
Zonder zitting	8 %	9 %	0 %	9 %

Fig. 16: % beroepen die met of zonder zitting werden behandeld in 2024.

OVERZICHT PROCEDURE IN UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID (UDN)

		F	N	D	Σ
2016	Σ	615	675	0	1.290
	\bar{x}	51	56	0	108
2017	Σ	414	559	0	973
	\bar{x}	35	47	0	81
2018	Σ	400	616	0	1.016
	\bar{x}	33	51	0	85
2019	Σ	443	743	1	1.187
	\bar{x}	37	62	0	99
2020	Σ	173	212	2	387
	\bar{x}	14	18	0	32
2021	Σ	133	201	0	334
	\bar{x}	11	17	0	28
2022	Σ	153	270	0	423
	\bar{x}	13	23	0	35
2023	Σ	207	433	2	642
	\bar{x}	17	36	0	54
2024	Σ	201	469	1	671
	\bar{x}	17	39	0	56
2025	jan.	21	37	0	58
	feb.	23	44	0	67
	mrt.	21	38	0	59
	apr.	26	21	0	47
	mei	21	36	0	57
	jun.	29	41	0	70
	jul.	25	34	0	59
	aug.	19	32	0	51
	sept.	34	36	0	70
	okt.	35	31	0	66
	nov.	21	21	0	42
	dec.	28	41	0	69
	Σ	303	412	0	715
\bar{x}	25	34	0	60	

Fig. 17: Output beroepen in uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN).

In 2025 heeft de Raad 44 arresten meer uitgesproken in uiterst dringende noodzakelijkheid dan in 2024. De Nederlandse taalrol telde 109 meer beroepen in uiterst dringende noodzakelijkheid dan de Franse.

WERKVOORRAAD HANGENDE BEROEPEN VOOR DE RAAD

Onderstaande tabellen hernemen alle ingediende beroepen waarvoor er nog geen eindarrest uitgesproken werd op de aangegeven datum. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de globale werkvoorraad en de werkvoorraad van de beroepen die ouder dan 6 maanden zijn, die als achterstand worden beschouwd.

			31 dec. 2021		31 dec. 2022		31 dec. 2023		31 dec. 2024		31 dec. 2025	
Werkvoorraad RvV	VRM	Σ	2.422	26%	4.271	45%	6.588	47%	6.848	39%	10.591	44%
	ANN	Σ	6.851	74%	5.313	55%	7.347	53%	10.661	61%	13.420	56%
	Σ		9.273	100%	9.584	100%	13.935	100%	17.509	100%	24.011	100%
Werkvoorraad RvV > 6 maand	VRM	Σ	508	13%	1.175	41%	2.784	59%	3.528	43%	4.949	40%
	ANN	Σ	3.512	87%	1.674	59%	1.916	41%	4.704	57%	7.460	60%
	Σ		4.020	100%	2.849	100%	4.700	100%	8.232	100%	12.409	100%

Fig. 18: Totale werkvoorraad hangende beroepen RvV.

Werkvoorraad van de beroepen hangende voor de Raad bij de Franse taalrol (F):

			31 dec. 2021		31 dec. 2022		31 dec. 2023		31 dec. 2024		31 dec. 2025	
Werkvoorraad RvV	VRM	Σ	1.144	18%	1.738	32%	1.928	28%	1.964	24%	3.394	29%
	ANN	Σ	5.102	82%	3.658	68%	4.888	72%	6.256	76%	8.248	71%
	Σ		6.246	100%	5.396	100%	6.816	100%	8.220	100%	11.642	100%
Werkvoorraad RvV > 6 maand	VRM	Σ	189	6%	532	28%	723	35%	624	20%	1.250	22%
	ANN	Σ	3.194	94%	1.365	72%	1.364	65%	2.505	80%	4.518	78%
	Σ		3.383	100%	1.897	100%	2.087	100%	3.129	100%	5.768	100%

Fig. 19: Totale werkvoorraad van de beroepen hangende voor de Raad bij de Franse taalrol (F).

Werkvoorraad van de beroepen hangende voor de Raad bij de Nederlandse taalrol (N):

			31 dec. 2021		31 dec. 2022		31 dec. 2023		31 dec. 2024		31 dec. 2025	
Werkvoorraad RvV	VRM	Σ	1.278	42%	2.533	60%	4.660	65%	4.884	53%	7.197	58%
	ANN	Σ	1.744	58%	1.655	40%	2.456	35%	4.401	47%	5.170	42%
	Σ		3.022	100%	4.188	100%	7.116	100%	9.285	100%	12.367	100%
Werkvoorraad RvV > 6 maand	VRM	Σ	319	50%	643	68%	2.061	79%	2.904	57%	3.699	56%
	ANN	Σ	317	50%	309	32%	552	21%	2.198	43%	2.942	44%
	Σ		636	100%	952	100%	2.613	100%	5.102	100%	6.641	100%

Fig. 20: Totale werkvoorraad van de beroepen hangende voor de Raad bij de Nederlandse taalrol (N).

Werkvoorraad van de beroepen hangende voor de Raad bij de Duitse taalrol (D):

			31 dec. 2021		31 dec. 2022		31 dec. 2023		31 dec. 2024		31 dec. 2025	
Werkvoorraad RvV	VRM	Σ	0	-	0	-	0	-	-	-	-	-
	ANN	Σ	5	100%	0	-	3	100%	4	100%	2	100%
	Σ		5	100%	0	-	3	100%	4	100%	2	100%
Werkvoorraad RvV > 6 maand	VRM	Σ	0	-	0	-	0	-	-	-	0	-
	ANN	Σ	1	100%	0	-	0	-	1	100%	0	-
	Σ		1	100%	0	-	0	-	1	100%	0	-

Fig. 21: Totale werkvoorraad van de beroepen hangende voor de Raad bij de Duitse taalrol.

Werkvoorraad bij de Raad:

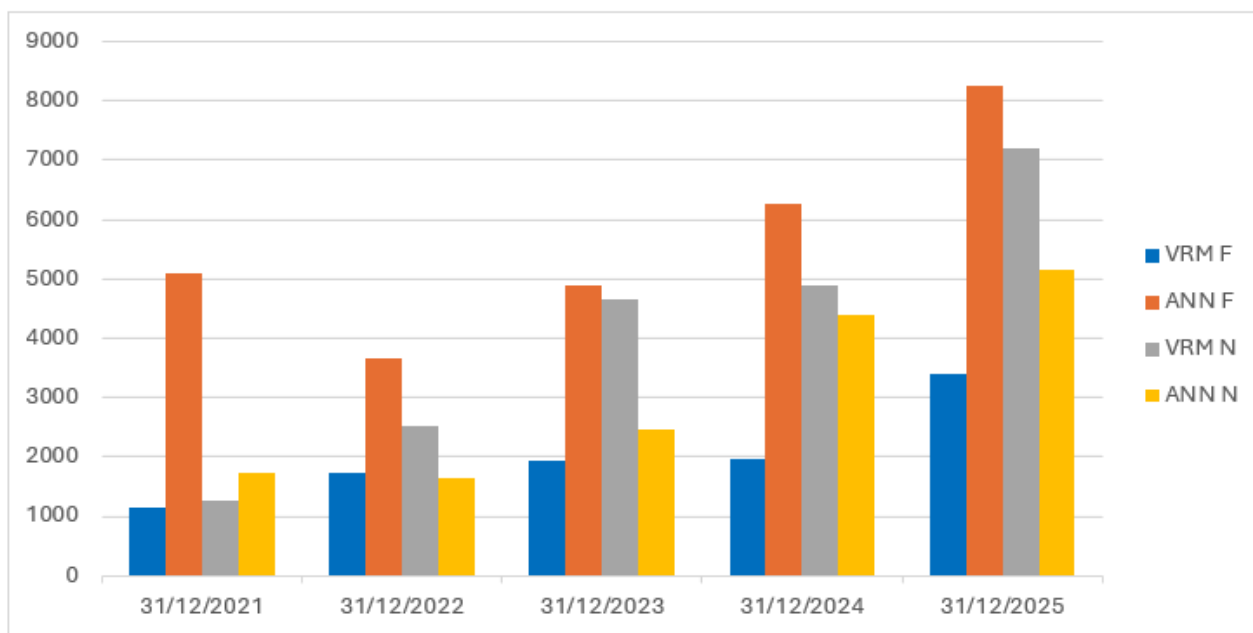

Fig. 22: Grafiek totale werkvoorraad bij de Raad aanhangige beroepen

Achterstand > 6 maanden:

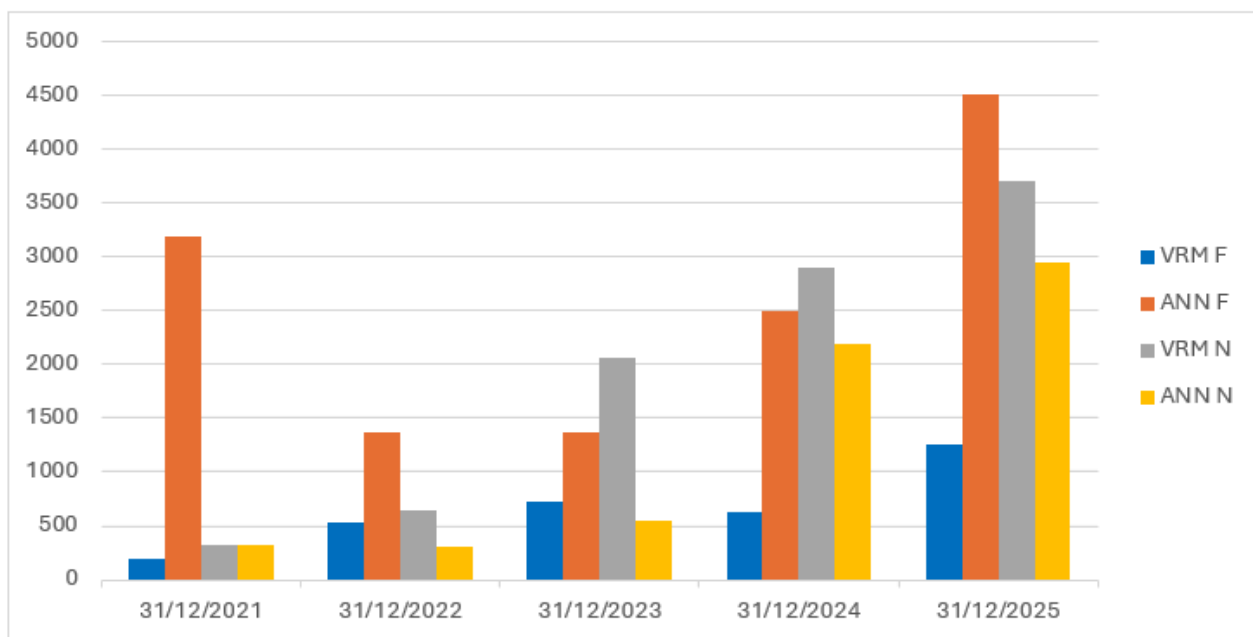

Fig. 23: Grafiek werkvoorraad > 6 maand bij de Raad aanhangige beroepen.

Op 31 december 2025 bedroeg de totale werkvoorraad van de Raad meer dan 24.000 zaken, oftewel 6.502 meer dan in 2024. Deze stijging doet zich voor in beide contentieux, maar is vooral zichtbaar in het Franstalige annulatiecontentieux (+ 1.992) en in het Nederlandstalige volle rechtsmachtcontentieux (+ 2.313).

Ook de achterstand (het werkvolume ouder dan zes maanden) is met 4.177 beroepen toegenomen ten opzichte van het jaar voordien. Het Franse annulatiecontentieux vertoont de meest uitgesproken stijging, met 2.013 beroepen meer dan in 2024.

OVERZICHT CASSATIEBEROEPEN AAN DE RAAD TER KENNIS GEBRACHT IN 2025

In 2025 bedroeg de cassatiegraad (het aantal cassaties door de Raad van State ten opzichte van het aantal uitgesproken arresten) van de Raad 0,22%.

RvS toelaatbaarheid	2022		2023		2024		2025	
	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%
Niet-toelaatbaar	206	58%	196	48%	157	48%	152	50%
Toelaatbaar	150	42%	216	52%	170	52%	152	50%
Totaal	356	100%	412	100%	327	100%	304	100%

Fig. 24: Cassatieberoepen (toelaatbaarheid).

RvS toelaatbaarheid F	2022		2023		2024		2025	
	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%
Niet-toelaatbaar	113	53%	129	46%	113	53%	129	46%
Toelaatbaar	102	47%	153	54%	102	47%	153	54%
Totaal	215	100%	282	100%	215	100%	282	100%

Fig. 25: Cassatieberoepen (toelaatbaarheid) Franstalig.

RvS toelaatbaarheid N	2022		2023		2024		2025	
	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%	Totaal	%
Niet-toelaatbaar	93	66%	67	52%	93	66%	67	52%
Toelaatbaar	48	34%	63	48%	48	34%	63	48%
Totaal	141	100%	130	100%	141	100%	130	100%

Fig. 26: Cassatieberoepen (toelaatbaarheid) Nederlandstalig.

Aantal		2022	2023	2024	2025
ANN	F	11	42	39	14
	N	5	8	25	6
VRM	F	9	10	18	14
	N	8	4	10	8
Totaal		33	64	92	42

Fig. 27: Aantal vernietigingen ter kennis gebracht van de RvV in 2025.

Graad		2022	2023	2024	2025
ANN	F	0,17%	0,66%	0,50%	0,20%
	N	0,11%	0,20%	0,68%	0,14%
VRM	F	0,44%	0,36%	0,56%	0,45%
	N	0,27%	0,12%	0,21%	0,18%
Totaal		0,20%	0,39%	0,47%	0,22%

Fig. 28: % netto cassatiegraad in verhouding tot output van de Raad.

VERHOUDING TUSSEN DE DICTA VAN DE ARRESTEN

Hieronder vindt u de cijfers voor de Raad voor wat betreft de verhouding tussen de dicta. Een arrest kan verschillende dicta bevatten.

DICTA VAN DE ARRESTEN IN VOLLE RECHTSMACHT

Verhouding tussen de dicta van de arresten in VRM										
	%				Σ				Totaal %	Totaal aantal
	VERW.	ANNUL.	ERK.	S.B.	VERW.	ANNUL.	ERK.	S.B.		
2021	78,87%	11,83%	8,58%	0,72%	4.707	706	512	43	100,00%	5.968
2022	79,71%	15,53%	3,83%	0,93%	4.019	783	193	47	100,00%	5.042
2023	77,35%	13,35%	8,34%	0,96%	4.750	820	512	59	100,00%	6.141
2024	76,17%	14,39%	8,76%	0,68%	6.157	1.163	708	55	100,00%	8.083
2025	80,13%	12,73%	6,76%	0,39%	6.202	985	523	30	100,00%	7.740
Σ	78,35%	13,52%	7,42%	0,71%	25.835	4.457	2.448	234	100,00%	3.2974

Fig. 29: Verhouding tussen de dicta in de arresten in volle rechtsmacht.

DICTA VAN DE ARRESTEN IN VOLLE RECHTSMACHT VAN DE FRANSE TAALROL

Verhouding tussen de dicta van de arresten in VRM F										
	%				Σ				Totaal %	Totaal aantal
	VERW.	ANNUL.	ERK.	S.B.	VERW.	ANNUL.	ERK.	S.B.		
2021	62,87%	18,51%	17,57%	1,06%	1.607	473	449	27	100,00%	2.556
2022	63,50%	26,96%	7,93%	1,61%	1.298	551	162	33	100,00%	2.044
2023	67,86%	20,49%	9,67%	1,98%	1.881	568	268	55	100,00%	2.772
2024	65,66%	20,97%	11,72%	1,65%	2.107	673	376	53	100,00%	3.209
2025	67,77%	19,97%	11,37%	0,88%	2.145	632	360	28	100,00%	3.165
Σ	65,75%	21,08%	11,75%	1,43%	9.038	2.897	1.615	196	100,00%	13.746

Fig. 30: Verhouding tussen de dicta van de arresten volle rechtsmacht van de Franse taalrol.

DICTA VAN DE ARRESTEN IN VOLLE RECHTSMACHT VAN DE NEDERLANDSE TAALROL

Verhouding tussen de dicta van de arresten in VRM N										
	%				Σ				Totaal %	Totaal aantal
	VERW.	ANNUL.	ERK.	S.B.	VERW.	ANNUL.	ERK.	S.B.		
2021	90,86%	6,83%	1,85%	0,47%	3.100	233	63	16	100,00%	3.412
2022	90,76%	7,74%	1,03%	0,47%	2.721	232	31	14	100,00%	2.998
2023	85,16%	7,48%	7,24%	0,12%	2.869	252	244	4	100,00%	3.369
2024	83,09%	10,05%	6,81%	0,04%	4.050	490	332	2	100,00%	4.874
2025	88,68%	7,72%	3,56%	0,04%	4.057	353	163	2	100,00%	4.575
Σ	87,36%	8,11%	4,33%	0,20%	16.797	1.560	833	38	100,00%	19.228

Fig. 31: Verhouding tussen de dicta van de arresten volle rechtsmacht van de Nederlandse taalrol.

In 2025 kende het volle rechtsmachtcontentieux in beide taalrollen een stijging van de verwerpingsgraad, met een algemene toename van ongeveer 4%.

DICTA VAN DE ARRESTEN IN ANNULATIE

Verhouding tussen de dicta van de arresten in ANN						
	%		Σ		Totaal %	Totaal aantal
	VERW.	ANNUL.	VERW.	ANNUL.		
2021	85,89%	14,11%	11.534	1.895	100,00%	13.429
2022	82,82%	17,18%	9.376	1.945	100,00%	11.321
2023	80,41%	19,59%	8.624	2.101	100,00%	10.725
2024	85,02%	14,98%	9.901	1.745	100,00%	11.646
2025	85,57%	14,43%	9.823	1.657	100,00%	11.480
Σ	84,06%	15,94%	49.258	9.343	100,00%	58.601

Fig. 32: Verhouding tussen de dicta van de arresten in annulatie.

DICTA VAN DE ARRESTEN IN ANNULATIE VAN DE FRANSE TAALROL

Verhouding tussen de dicta van de arresten in ANN F						
	%		Σ		Totaal %	Totaal aantal
	VERW.	ANNUL.	VERW.	ANNUL.		
2021	84,61%	15,39%	7.895	1.436	100,00%	9.331
2022	76,61%	23,39%	5.204	1.589	100,00%	6.793
2023	74,44%	25,56%	4.950	1.700	100,00%	6.650
2024	80,76%	19,24%	6.411	1.527	100,00%	7.938
2025	80,97%	19,03%	5.699	1.339	100,00%	7.038
Σ	79,89%	20,11%	30.159	7.591	100,00%	37.750

Fig. 33: Verhouding van de dicta van de arresten in annulatie van de Franse taalrol.

DICTA VAN DE ARRESTEN IN ANNULATIE VAN DE NEDERLANDSE TAALROL

Verhouding tussen de dicta van de arresten in ANN N						
	%		Σ		Totaal %	Totaal aantal
	VERW.	ANNUL.	VERW.	ANNUL.		
2021	88,86%	11,14%	3.628	455	100,00%	4.083
2022	92,19%	7,81%	4.168	353	100,00%	4.521
2023	90,17%	9,83%	3.669	400	100,00%	4.069
2024	94,27%	5,73%	3.489	212	100,00%	3.701
2025	92,84%	7,16%	4.113	317	100,00%	4.430
Σ	91,65%	8,35%	19.067	1.737	100,00%	20.804

Fig. 34: Verhouding tussen de dicta van de arresten in annulatie van de Nederlandse taalrol.

In 2025 wordt een stabilisatie vastgesteld van de cijfers van 2024 voor wat betreft het annulatiecontentieux. Het enige opmerkelijke verschil is een stijging van ongeveer 2% van de vernietigingsgraad in de Nederlandse taalrol.

DICTA VAN DE ARRESTEN IN ANNULATIE VAN DE DUITSE TAALROL

Verhouding tussen de dicta van de arresten in ANN D						
	%		Σ		Totaal %	Totaal aantal
	VERW.	ANNUL.	VERW.	ANNUL.		
2021	73,33%	26,67%	11	4	100,00%	15
2022	57,14%	42,86%	4	3	100,00%	7
2023	83,33%	16,67%	5	1	100,00%	6
2024	14,29%	85,71%	1	6	100,00%	7
2025	91,67%	8,33%	11	1	100,00%	12
Σ	68,09%	31,91%	32	15	100,00%	47

Fig. 35: Verhouding tussen de dicta van de arresten in annulatie van de Duitse taalrol.

GEMIDDELTE DOORLOOPTIJD VAN EEN BEROEP BIJ DE RAAD

01/01/2025 - 31/12/2025	ANN		VRM		Totaal	
	Σ	Termijn	Σ	Termijn	Σ	Termijn
IN en OUT in de periode	4.436	135,5	3.257	134,1	7.693	134,9
OUT in de periode	11.306	265,7	7.699	243,3	19.005	256,6

Fig. 36: Gemiddelde doorlooptijd van een beroep bij de Raad.

De doorlooptijd wordt berekend vanaf de datum van inschrijving op de rol (zie artikel 39/76, §3 van de Vreemdelingenwet) tot de datum van het eindarrest. De eerste rij heeft betrekking op de verzoekschriften die tussen 1 januari 2025 en 31 december 2025 bij de Raad zijn ingediend en waarvoor ook tussen 1 januari 2025 en 31 december 2025 een arrest werd uitgesproken. De gemiddelde doorlooptijd van deze beroepen bedraagt 134,9 dagen.

De tweede rij betreft de doorlooptijd van alle zaken waarvoor tussen 1 januari 2025 en 31 december 2025 een arrest is uitgesproken. De verwerkingstijd is veel langer omdat het wegwerken van de achterstand van de Raad erin is opgenomen (256,6 dagen in 2025 versus 230,9 dagen in 2024).

Deel 2

DE

RECHTSPRAAK

ALGEMENE VERGADERINGEN EN VERENIGDE KAMERS

Overeenkomstig artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 beslist de Eerste voorzitter of de Voorzitter op eigen initiatief of op verzoek van een kamer of het noodzakelijk is met het oog op de eenheid van de rechtspraak of de rechtsontwikkeling dat een zaak door de algemene vergadering of verenigde kamers behandeld wordt.

In 2025 werden twee arresten uitgesproken in algemene vergadering. Beide zaken betroffen een verzoek om internationale bescherming van Burundese onderdanen. De Raad behandelde vorig jaar een 180-tal zaken van personen met de Burundese nationaliteit wiens verzoek om internationale bescherming werd afgewezen. Via de arresten nr. [336 435 \(AV\)](#) en nr. [336 436 \(AV\)](#) uitgesproken in algemene vergadering van 21 november 2025, werd deze rechtspraak verfijnd en genuanceerd.

Daarnaast werden vijf zaken behandeld waarbij de Raad zetelde in verenigde kamers (bestaande uit zes rechters, drie Nederlandstaligen en drie Franstaligen).

In arrest nr. [336 990](#) van 1 december 2025 sprak de Raad zich in verenigde kamers uit over de vraag of de beslissing om geen termijn voor vrijwillig vertrek te koppelen aan een bevel om het grondgebied te verlaten moet worden beschouwd als een uitvoeringsmaatregel. Deze rechtspraak is het gevolg van een prejudiciële vraag die door de Raad aan het Hof van Justitie van de Europese Unie werd gesteld. Het arrest nr. [336 988](#) van 1 december 2025 betrof een gelijkaardige zaak, maar in deze zaak werd het beroep verworpen omdat de verzoekende partij niet ter terechtzitting is verschenen.

De drie overige zaken betroffen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, daar de betrokkenen reeds een beschermingsstatus genieten in Griekenland. De Raad behandelde deze drie zaken in een zitting in verenigde kamers op 23 september 2025. Naar aanleiding van nieuwe elementen besliste de Raad op 10 december 2025 om de debatten te heropenen (zie RVV, 10 december 2025, arresten nrs. [337 473](#), [337 475](#) en [337 476](#)). De uitspraak wordt hierdoor pas in 2026 verwacht.

Hieronder vindt u een korte toelichting bij de arresten die de Raad in 2025 in algemene vergadering en verenigde kamers behandelde.

Algemene vergadering van 21 november 2025: Burundi - verblijf in België

De algemene vergadering van de Raad onderzoekt de vraag of de indiening van een verzoek om internationale bescherming in België of het loutere verblijf in België, voor Burundese onderdanen volstaat om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te doen ontstaan in geval van terugkeer naar Burundi.

Het surveillancesysteem van de Burundese overheid wordt weliswaar in staat geacht om bepaalde inlichtingen te vergaren over gedragingen van hun

onderdanen in het buitenland, zeker wanneer deze een specifiek (politiek) profiel hebben. De beschikbare actuele landeninformatie laat evenwel niet toe te concluderen dat Burundese onderdanen bij terugkeer naar Burundi automatisch problemen ondervinden uitsluitend omwille van hun verblijf en/of de indiening van een verzoek om internationale bescherming in België.

Er kan dus niet a priori in hoofde van elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden aangenomen louter en alleen omwille van het verblijf in België en/of de indiening van een beschermingsverzoek. Dit is eerder afhankelijk van individuele factoren zoals de etniciteit van de betrokkene, zijn geografische herkomst, persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie en de visibiliteit van eventuele gedragingen in België (RvV, 21 november 2025, arrest nr. [336 435 \(AV\)](#); RvV, 21 november 2025, arrest nr. [336 436 \(AV\)](#)).

Verenigde kamers van 1 december 2025: Beslissing over de termijn voor vrijwillig vertrek

Rekening houdend met de antwoorden die door het HvJ werden gegeven in zijn arrest in de gevoegde zaken C-636/23/23 (Al Hoceima) en C-637/23 (Boghni), overweegt de Raad dat de beslissing om geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan, in weerwil van de beweringen van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, geen uitvoeringsmaatregel behelst van het bevel om het grondgebied te verlaten waartegen geen beroep mogelijk zou zijn. De verzoekende partij kan dus grieven formuleren, gericht tegen deze beslissing. Indien deze grieven als gegrond worden beoordeeld, dient het terugkeerbesluit in zijn geheel te worden vernietigd. De verenigde kamers stellen vast dat het middel ongegrond is in zoverre het gericht is tegen de beslissing om geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan. Het beroep wordt op dit punt verworpen.

Anderzijds treedt de Raad de vaststelling bij van de verzoekende partij dat de beslissing om een inreisverbod met een duur van twee jaar op te leggen op twee onderscheiden motieven stoelt waarvan er één geen steun vindt in het administratief dossier. Het inreisverbod wordt bijgevolg vernietigd (RvV, 1 december 2025, arrest nr. [336 990 \(VK\)](#)).

Verenigde kamers van 10 december 2025: Informatie na de debatten over de Griekse hulp aan migranten

Na de sluiting van debatten legt de verzoekende partij een open brief van Griekse middenveldorganisaties neer, waarin onder meer wordt gesteld dat de door de verwerende partij opgestelde COI Focus "Griekenland: hulp aan migranten" op onjuistheden is gebaseerd. Daarin wordt ook vermeld dat de Europese Commissie een inbreukprocedure tegen Griekenland heeft ingeleid wegens niet-omzetting van richtlijn 2011/95/EU. Ten slotte wordt in de brief vermeld dat de recente omzendbrief van het Griekse ministerie van Volksgezondheid een extra administratieve beperking oplegt voor de toegang tot gezondheidszorg voor bepaalde categorieën vluchtelingen. Gelet op deze elementen achten de verenigde kamers van de Raad het noodzakelijk om de debatten over deze elementen te heropenen (RvV, 10 december 2025, arresten nrs. [337 473](#), [337 475](#) en [337 476](#)).

DE PIJLERS VAN DE RECHTSPRAAK IN 2025

Naast de arresten uitgesproken in algemene vergadering en in verenigde kamers, werd het merendeel van de arresten uitgesproken door drie rechters of een alleenzettelend rechter. Naar aanleiding van juridische ontwikkelingen of gewijzigde situaties in landen, worden ook via deze arresten regelmatig juridische verfijningen en interessante ontwikkelingen aangebracht in de rechtspraak. Hieronder worden thematisch enkele interessante lijnen van deze rechtspraak uit 2025 belicht, te beginnen met de rechtspraak over gewapende conflicten die momenteel de actualiteit domineren, met name in Gaza en Oekraïne¹.

In 2025 betrof bijna één op vijf van het totaal aantal dossiers die werden behandeld in het volle rechtsmacht contentieux personen met de Afghaanse nationaliteit, gevolgd door Palestijnen (8,5%) en Congolezen (8,2%). In 70% van de uitgesproken arresten ging het over dossiers waarin zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Ook hier betrof de grootste groep de dossiers van personen met de Afghaanse nationaliteit (26%), gevolgd door personen met de Congolese (10,7%) en Kameroense nationaliteit (6,5%). De Raad behandelde daarnaast ook een groot aantal beroepen ten aanzien van personen wiens verzoek om internationale bescherming onontvankelijk werd verklaard, omdat zij al bescherming genieten in een andere EU-lidstaat (bijna 13%) of omdat het een meervoudig verzoek om internationale bescherming betrof waarbij geen nieuwe elementen naar voor werden gebracht (ongeveer 9 %). Voor het thematisch overzicht hieronder werden nog enkele juridisch interessante – doch niet noodzakelijk de meest voorkomende – arresten, van andere landen uitgelicht.

Naast de 7.699 arresten die de Raad uitsprak ten aanzien van de beslissingen van de Commissaris-generaal, behandelde de Raad ongeveer 4400 zaken in het kader van de Dublin-III-Verordening. Met andere woorden, zaken waarin de Dienst Vreemdelingenzaken heeft vastgesteld dat België niet de verantwoordelijke lidstaat is, of er een overdrachtbesluit werd genomen of de termijn van overdracht werd verlengd. Het gaat hier over 38% van alle zaken die in het annulatiecontentieux worden behandeld of één vijfde van alle door de Raad behandelde zaken in 2025 (22%).

Bij de migratiezaken stellen we vast dat bijna één op drie van de zaken die door de Raad in 2025 werden behandeld een bevel om het grondgebied te verlaten betrof (al dan niet na een asielaanvraag, al dan niet met vasthouding en of een inreisverbod)². Ongeveer 15% betrof een weigering gezinshereniging, waarvan het beroep in 77 % van de zaken werd verworpen. Inhoudelijk betreft het voornamelijk een verderzetting van de vaststaande rechtspraak. In het thematisch overzicht hieronder, lichten we er enkele interessante arresten uit. Zo hadden bijvoorbeeld de wetswijzigingen in het kader van de gezinshereniging een invloed op de rechtspraak. Daarnaast stellen we vast dat de vragen voor

¹ De cijfers die in dit deel worden opgenomen, betreffen het aantal arresten uitgesproken in 2025. In tegenstelling tot de algemene statistieken in het eerste deel, worden hier ook de tussenarresten, bijvoorbeeld vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, meegenomen. Een dossier kan dus tot meerdere arresten leiden.

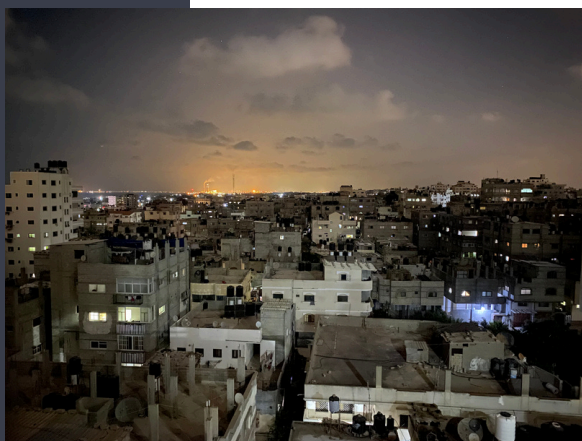
² De term “migratiezaken” verwijst naar het totaal aantal arresten uitgesproken in het annulatiecontentieux, zonder de arresten betreffende een Dublin-beslissing.

een machtiging tot verblijf op humanitaire gronden (artikel 9bis en 9ter), bijna 20% van het totaal aantal migratiedossiers uitmaakten, waarbij 13,8% een aanvraag machtiging om humanitaire reden (9bis) betref die onontvankelijk werd verklaard. Het merendeel, met name ongeveer 82% van deze beroepen werd verworpen, en betref een verderzetting van vaststaande rechtspraak zodat hier niet verder wordt op ingegaan.

Situatie in de Gazastrook

Het conflict dat sinds 7 oktober 2023 in de Gazastrook woedt, blijft invloed uitoefenen op de verzoeken om internationale bescherming. Ondanks een staakt-het-vuren dat op 9 oktober 2025 werd overeengekomen, neemt de Raad een zeer voorzichtige houding aan ten aanzien van de zaken die hem worden voorgelegd.

In het algemeen wordt enerzijds vastgesteld dat het aantal beroepen tegen beslissingen tot weigering van internationale bescherming zeer beperkt is en anderzijds dat een groot deel van de Palestijnen en personen met een onbepaalde nationaliteit die een beroep instellen bij de Raad reeds internationale bescherming hebben verkregen in een andere EU-lidstaat en om die reden een beslissing hebben gekregen waarbij hun verzoek om internationale bescherming in België niet-ontvankelijk werd verklaard (van de in 2025 behandelde 529 beroepen hebben er 471 betrekking op dergelijke beslissingen tot niet-ontvankelijkheid).

Meer in het bijzonder heeft de Raad zijn eerdere rechtspraak bevestigd volgens welke de moeilijkheden die de Organisatie van de Verenigde Naties voor Hulpverlening aan Palestijnse Vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) ondervindt bij het uitvoeren van haar opdracht zodanig zijn toegenomen dat Palestijnse vluchtelingen niet langer kunnen rekenen op doeltreffende bescherming of bijstand van deze organisatie in de Gazastrook. Deze situatie heeft de Raad ertoe gebracht om de vluchtelingenstatus toe te kennen aan verschillende verzoekers om internationale

bescherming (zie RvV, 24 april 2025, arrest nr. [325 730](#); RvV, 26 juni 2025, arrest nr. [328 913](#); RvV, 14 juli 2025, arrest nr. [329 815](#); en RvV, 10 oktober 2025, arrest nr. [334 157](#) (3 rechters)).

Daarnaast heeft de Raad, in een zaak betreffende een Palestijn afkomstig uit de Gazastrook, voor het eerst het bestaan erkend van een vrees bij de Gazaanse bevolking die verband houdt met de nationaliteit. De Raad baseerde zich in eerste instantie op de verschillende adviezen van het Internationaal Gerechtshof in de zaak tussen Zuid-Afrika en Israël om te concluderen dat Israël de inwoners van de Gazastrook vervolgt in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève. Vervolgens oordeelde de Raad dat de verzoeker in het voorliggende geval een gegronde vrees heeft om door de Israëlische autoriteiten te worden vervolgd en dat de reden voor zijn vrees, in de algemene context van de bezette Palestijnse gebieden en in het bijzonder van de Gazastrook, verband houdt met zijn

nationaliteit in de zin van artikel 48/3, §4, c), van de Vreemdelingenwet. De Raad herinnerde er in dit verband aan dat het begrip “nationaliteit” niet beperkt is tot het bezit van een burgerschap of het ontbreken daarvan, maar onder meer ook het behoren tot een groep omvat die verbonden is door een culturele, etnische of taalkundige identiteit, door gemeenschappelijke geografische of politieke oorsprong, of door haar band met de bevolking van een andere staat (RvV, 16 januari 2025, arrest nr. 320 159). Er dient te worden opgemerkt dat tegen dit arrest een cassatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State en dat een beschikking van de Raad van State dit beroep ontvankelijk heeft verklaard.

In het annulatiecontentieux heeft de Raad enkele beroepen behandeld van Palestijnse verzoekers afkomstig uit de Gazastrook, die een visum voor gezinshereniging hadden aangevraagd op grond van het oude artikel 47/1 (huidig artikel 47/2, 2°) van de Vreemdelingenwet om een familielid in België te vervoegen, of een humanitair visum op grond van artikel 9 van dezelfde wet.

Zo werd de Raad onder meer gevat met een vordering tot schorsing en nietigverklaring gericht tegen beslissingen tot weigering van visumaanvragen voor gezinshereniging die door Gazaanse verzoekers (twee ouders en twee kinderen) waren ingediend om in België hun schoonzus en tante, een Franse onderdaan, te vervoegen. In de bestreden beslissingen worden de aanvragen afgewezen op grond dat de verzoekers enerzijds niet hebben aangetoond afhankelijk te zijn van de materiële steun van de gezinshereniger en anderzijds dat deze laatste niet over de middelen beschikt om de verzoekers ten laste te nemen. Bij arrest nr. 324 738 van 8 april 2025, gewezen door drie rechters, heeft de Raad deze beslissingen vernietigd wegens een onvoldoende motivering van de bestreden akten, aangezien de verwerende partij bij het onderzoek van het criterium “ten laste”, vereist door artikel 47/1, 2° (oud) van de Vreemdelingenwet, de humanitaire situatie in Gaza en de uitzonderlijke moeilijkheden die door de verzoekers werden aangevoerd niet daadwerkelijk in aanmerking heeft genomen.

De Raad heeft zich eveneens uitgesproken over beroepen gericht tegen beslissingen tot weigering van humanitaire visa op grond van artikel 9 van de Vreemdelingenwet, ingediend door Gazaanse verzoekers van wie familieleden in België als vluchteling zijn erkend. In twee arresten heeft de Raad ook vastgesteld dat de bestreden beslissingen onvoldoende waren gemotiveerd, gelet op de volstrekt uitzonderlijke context van de situatie in Gaza evenals op de levensomstandigheden waarmee de verzoekers worden geconfronteerd, die het moeilijker, zo niet onmogelijk maken om te voldoen aan het door de verwerende partij vereiste bewijsniveau (RvV, 23 september 2025, arrest nr. 333 061³; en RvV, 16 oktober 2025, arrest nr. 334 373).

Daarnaast vernietigde de Raad in arrest nr. 329 120 van 1 juli 2025 de beslissing om een verblijfkaart in te trekken en een beslissing waarbij geen gevolg wordt gegeven aan aanvraag gezinshereniging van een Palestijnse moeder met een minderjarig Belgisch kind. Volgens de Dienst Vreemdelingenzaken had het kind ten onrechte de Belgische nationaliteit gekregen waardoor er geen onderliggend verblijfsrecht was. De Raad oordeelde echter dat er sprake is van een schending van de motiveringsverplichting aangezien uit het Wetboek van Belgische

³ Tegen dit arrest werd een cassatieberoep ingesteld dat door de Raad van State ontvankelijk werd verklaard.

nationaliteit duidelijk volgt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand als enige bevoegd is om te beslissen over de toekenning van de Belgische nationaliteit.

Oorlog tussen Rusland en Oekraïne

Impact op Oekraïense dossiers

Ook in 2025 bleef de oorlog in Oekraïne verder woeden. Het aantal zaken binnen het annulatiecontentieux waarin de verzoekers afkomstig waren uit Oekraïne steeg verder in 2025 (63 arresten ten opzichte van 33 arresten in 2024).

In arrest nr. 319 704 van 9 januari 2025 bevestigde de Raad zijn rechtspraak uit 2024. De verzoekende partij die Oekraïne al lang vóór het ogenblik van de Russische invasie op 24 februari 2022 heeft verlaten voldoet niet aan de vereisten van artikel 2, lid 1, a) of b) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en heeft geen recht op tijdelijke bescherming (zie, in dezelfde zin, RvV, 18 september 2025, arrest nr. 332 888).

In arrest nr. 331 759 van 28 augustus 2025 vernietigde de Raad een beslissing waarbij een aanvraag tot tijdelijke bescherming werd geweigerd. De Raad wijst op overweging 14 van uitvoeringsbesluit 2022/382 waaruit volgt dat het toepassingsgebied van de richtlijn uitgebreid mag worden naar personen die kort voor de invasie Oekraïne zijn ontvlucht of zich net op die datum op het grondgebied van de Unie bevonden. Door niet te motiveren waarom overweging 14 niet van toepassing is schond de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht. In andere arresten heeft de Raad, hoewel hij het voormelde overweging 14 citeerde, de bestreden beslissing vernietigd door alleen vast te stellen dat de motivering onvoldoende was met betrekking tot de redenen waarom de verwerende partij de verzoeker geen tijdelijke bescherming had toegekend (RvV, 13 februari 2025, arrest nr. 321 536; zie eveneens RvV, 5 augustus 2025, arrest nr. 330 645).

Impact op verzoeken om internationale bescherming van Russische staatsburgers

In meerdere arresten bevestigde de Raad dat een loutere vrees voor mobilisatie in het leger om naar de oorlog in Oekraïne te worden gestuurd niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming. Hiervoor moeten bijzondere risicofactoren worden aangetoond waaruit blijkt dat de persoon in een negatief daglicht zou staan van de autoriteiten en om die reden gedwongen gerekruteerd zou kunnen worden. Ook bevestigde de Raad dat het louter aanvragen van internationale bescherming of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, niet volstaat om bij een terugkeer naar de Russische Federatie het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden (RvV, 14 oktober 2025, arrest nr. 334 208; RvV, 4 april 2025, arrest nr. 324 620; en RvV, 5 februari 2025, arrest nr. 321 197).

Anderzijds vernietigde de Raad verschillende beslissingen van de Commissaris-generaal wanneer verzoekers concrete elementen aanvoerden die wijzen op een verhoogde kwetsbaarheid, maar die volgens de Raad niet zorgvuldig werden onderzocht. Dit betrof onder meer een zaak over een ex-gedetineerde die volgens de bijgevoegde landeninformatie een risico loopt om gedwongen als contractsoldaat aan de slag te gaan, zelfs na het beëindigen van de officiële mobilisatie (RvV, 19 maart 2025, arrest nr. [323 585](#)).

Ook stelde de Raad in een arrest vast dat een aantal cruciale aangevoerde elementen over de evolutie van de mensenrechtensituatie van de LGBTQIA+-gemeenschap zo goed als onbesproken bleven door de Commissaris-generaal. Zo diende onder meer gemotiveerd te worden of en in hoeverre de oorlog in Oekraïne een impact heeft op de situatie van deze gemeenschap in de Russische Federatie (RvV, 7 mei 2025, arrest nr. [326 275](#)).

In een arrest gewezen door drie rechters betreffende een Russische onderdaan van Tsjetsjeense afkomst die een beroep had ingesteld tegen een beslissing tot intrekking van zijn status, stelde de Raad meerdere prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie om verduidelijking te krijgen over de interpretatie van artikel 14, lid 4, b), van Richtlijn 2011/95/EU inzake de intrekking van de vluchtelingenstatus. Voor het intrekken van de vluchtelingenstatus op basis van deze bepaling eist het Hof van Justitie een reële, actuele en voldoende ernstige dreiging, alsook een evenredigheidsbeoordeling tussen deze dreiging en de intrekkingmaatregel. De Raad vraagt zich af op welk moment dit evenredigheidsbeoordeling moet plaatsvinden: tijdens de fase van intrekking van de vluchtelingenstatus of tijdens een eventuele intrekking van de verblijftitel (RvV, 6 oktober 2025, arrest nr. [335 675](#) (3 rechters); en HvJ, 20 november 2025, arrest nr. C-747/25 (Abazulgol)).

Subsidiaire bescherming bij gewapende conflicten

Naast de eerdere conflictgebieden die in 2025 het nieuws haalden, wordt de Raad regelmatig gevat met zaken die worden ingediend door verzoekers uit landen waar interne gewapende conflicten woeden. In enkele arresten die in 2025 werden uitgesproken, heeft de Raad de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van dergelijke interne gewapende conflicten in de landen van herkomst.

Zo merkte de Raad op dat de veiligheidssituatie in Burkina Faso in 2025 verder is verslechterd. Hij oordeelde immers dat het niveau van willekeurig geweld waarmee burgers in de regio's Est en Boucle du Mouhoun worden geconfronteerd, een intensiteit van uitzonderlijke aard heeft bereikt, zodat burgers een reëel risico lopen op ernstige schade door hun loutere aanwezigheid in deze gebieden. De Raad kwam tot deze conclusie op basis van de algemene informatie die over het land beschikbaar is (RvV, 5 februari 2025, arrest nr. [321 231](#); RvV, 16 juni 2025, arrest nr. [328 207](#)).

De Raad stelde ook vast dat de veiligheidssituatie in Niger in 2025 verder aanzienlijk is verslechterd. In verschillende arresten oordeelde de Raad dat het niveau van willekeurig geweld waarmee burgers in de regio Tillabéri worden geconfronteerd, zo hoog is dat zij, door hun loutere aanwezigheid of doorreis in dit gebied, een reëel risico op ernstige schade lopen (RvV, 3 april 2025, arrest

nr. [324 597](#); RvV, 13 mei 2025, arrest nr. [326 582](#); RvV, 13 juni 2025, arrest nr. [308 269](#); RvV, 13 november 2025, arrest nr. [335 929](#); RvV, 6 november 2025, arrest nr. [335 666](#)).

In lijn met deze arresten merkte de Raad ook op dat het niveau van willekeurig geweld waaraan burgers in de regio Gao, in het noorden van Mali, worden blootgesteld, zo hoog is dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade door hun loutere aanwezigheid in dit gebied (RvV, 2 december 2025, arrest nr. [337 033](#)).

Daarnaast stelde de Raad vast dat het niveau van willekeurig geweld in het kader van een intern of internationaal gewapend conflict in Goma, in de Democratische Republiek Congo, dermate hoog is dat dit geweld elke burger treft die zich op het grondgebied van Goma bevindt (RvV, 9 oktober 2025, arrest nr. [334 126](#)).

Nieuwe situatie na machtswissels

Afghanistan na de machtsovername van de taliban: individuele risicobepaling

In het kader van verzoeken om internationale bescherming heeft de Raad het afgelopen jaar 1.456 arresten uitgesproken die betrekking hadden op personen met de Afghaanse nationaliteit. In het de overgrote meerderheid werd de zaak verworpen (77%). Naast de verwerpingen werd in een substantieel aantal zaken bescherming toegekend (12,2%) of de beslissing vernietigd (7,2%)⁴.

Uit de geactualiseerde landeninformatie blijkt dat de taliban een zuivering van de Afghaanse samenleving nastreven en het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de Sharia (vaste rechtspraak, zie o.a. RvV, 19 september 2025, arrest nr. [332 972](#)).

Het uitgangspunt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert louter omwille van dat verblijf een gegronde vrees voor vervolging kan doen gelden, blijft behouden. Ook de rechtspraak over bepaalde risicoprofielen die uit de objectieve landeninformatie blijken, bevestigt de bestaande lijn. Het betreft personen die aantonen verwesterd te zijn of als zodanig worden beschouwd, evenals personen die religieuze, morele of sociale normen hebben overschreden. Deze beschermingsverzoeken kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Deze profielen kunnen elkaar in zekere mate overlappen (vaste rechtspraak, zie o.a. RvV, 28 november 2025, arrest nr. [336 899](#); RvV, 25 november 2025, arrest nr. [336 520](#); RvV, 13 augustus 2025, arrest nr. [330 971](#)).

⁴ De optelsom van deze 3 percentages is net geen 100%, omdat het totaal ook een aantal tussenarresten, een behoud van het statuut en 3 verbeterende arresten omvat.

De Raad benadrukt stelselmatig dat in het kader van een risicoanalyse van de mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen zich een individuele beoordeling opdringt waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals onder meer het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland) (vaste rechtspraak, zie o. a. RvV, 28 november 2025, arrest nr. 336 899; RvV, 6 november 2025, arrest nr. 335 705; RvV, 4 april 2025, arrest nr. 324 636).

Zo heeft de Raad in een bepaalde zaak na een dergelijke risicoanalyse de vluchtelingenstatus toegekend op grond van verwestering, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij vertrek, diens vertrek vóór de machtsovername door de taliban, zijn langdurig verblijf, zijn professionele activiteiten in de textielsector, waar hij eveneens met dameskleding zal hebben gewerkt, alsook zijn duurzame relatie en samenwoning met een niet-verwante partner, ondanks familiale afkeuring. In het licht van de huidige talibanregelgeving, waaronder de moraliteitswet van juli 2024, werden deze elementen in hun samenhang beschouwd als aanwijzingen dat verzoeker bij terugkeer het risico loopt op negatieve aandacht en een toegeschreven politieke overtuiging (RvV, 28 november 2025, arrest nr. 336 899). Zie, in die zin, RvV, 26 november 2025, arrest nr. 336 596; RvV, 25 november 2025, arrest nr. 336 520; RvV, 9 september 2025, arrest nr. 332 509; RvV, 19 september 2025, arrest nr. 332 972; RvV, 3 juni 2025, arrest nr. 327 611; RvV, 17 april 2025, arrest nr. 325 392; RvV, 10 maart 2025, arrest nr. 323 030).

De noodzaak van deze fijnmazige individuele risicoanalyse blijkt ook uit de verschillende arresten waarbij de beslissingen worden vernietigd die blijken geven van een onvoldoende zorgvuldig onderzoek naar de aangehaalde vrees wegens (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen. Zo vernietigde de Raad een beslissing omdat de protection officer de verzoekende partij onvoldoende gedetailleerde en diepgaandere vragen had gesteld over haar verblijf in België, de invloed van haar verblijf in België op haar persoon en mentaliteit en de mogelijke gevolgen hiervan bij een terugkeer naar Afghanistan, rekening houdend met haar kwetsbaar profiel als minderjarige (RvV, 6 november 2025, arrest nr. 335 589). Ook vernietigde de Raad een beslissing omdat verzoeker meerdere concrete en individuele elementen had aangevoerd die, in hun samenhang beoordeeld, mogelijk risicobepalend zijn in het kader van (toegeschreven) verwestering en normoverschrijdend gedrag. De Raad oordeelde dat het in dit geval relevant kon zijn om verzoeker omstandig te horen over het normen – en waardenkader waarin hij is opgegroeid in Afghanistan, zijn opvattingen, gedachten of meningen over het normen – en waardenkader waarmee hij werd geconfronteerd tijdens zijn verblijf in België, en zijn mening over de taliban en hun beleid om te kunnen uitmaken of sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Aangezien de Raad zelf niet over de vereiste onderzoeksbevoegdheid beschikt, werd de bestreden beslissing vernietigd (RvV, 12 december 2025, arrest nr. 337 638). Zie, in die zin, RvV, 19 mei 2025, arrest nr. 326 919; RvV, 23 april 2025, arrest nr. 325 588; RvV, 27 maart 2025, arrest nr. 324 107; RvV, 13 februari 2025, arrest nr. 321 553).

De Raad wees in verschillende arresten ook op een verhoogd risico voor (voormalige) leden van de veiligheidsinstellingen of pro-overheidsmilities van de vorige Afghaanse overheid en hun familieleden (RvV, 24 september 2025, arrest nr. 333 194; RvV, 13 augustus 2025, arrest nr. 330 971 - risicoprofiel als broer van politieagent voormalige nationale Afghaanse strijdkrachten; RvV, 4 juni 2025, arrest nr. 327 708 - broer was werkzaam voor het voormalig Afghaanse leger; RvV, 10 april 2025, arrest nr. 324 871) en personen die tot de Tadzjiekse gemeenschap behoren, omdat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat etnische Tadzjiken in Afghanistan worden gezien als potentiële aanhangers van de National Resistance Front (NRF), een verzetsbeweging (RvV, 9 september 2025, arrest nr. 332 509; RvV, 20 januari 2025, arrest nr. 320 251). Deze risicoprofielen worden in deze arresten cumulatief beoordeeld in combinatie met andere elementen die wijzen op een (gepercipieerde) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen om tot de vaststelling te komen dat de betrokkenen bij terugkeer naar Afghanistan in de negatieve aandacht van de taliban zullen komen te staan.

Daarnaast kunnen ernstige psychiatrische problemen een factor zijn die relevant is bij de beoordeling of de betrokkene bij een terugkeer naar Afghanistan in het vizier komt te staan van de taliban (RvV, 2 juni 2025, arrest nr. 327 474 - psychiatrische problematiek die voortdurende medische begeleiding vergt; RvV, 19 mei 2025, arrest nr. 326 919). Hetzelfde geldt voor seksuele geaardheid (RvV, 6 november 2025, arrest nr. 335 705; RvV, 18 april 2025, arrest nr. 325 429).

Syrië na de machtswissel: opschorting en gebrek aan actuele landeninformatie

De behandeling van Syrische dossiers werd opgeschort op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9 december 2024 tot 1 november 2025 wegens het ontbreken van voldoende actuele landeninformatie over de veiligheidssituatie na de val van het Assad-regime op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers. Dit heeft geleid tot een ingrijpende wijziging van de situatie in Syrië. De Raad benadrukte dat de algemene veiligheidssituatie sindsdien drastisch is gewijzigd en de repercussies hiervan voorlopig onvoldoende kunnen worden ingeschat. Ook de situatie voor minderheden blijft onduidelijk, nu er nog geen voldoende zicht bestaat op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van deze groepen (RvV, 13 februari 2025, arrest nr. 321 565).

De meeste arresten in 2025 hebben betrekking op beslissingen waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard omdat de Syrische onderdaan al internationale bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie.

De beroepen tegen de beslissingen waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werd, hebben in hoofdzaak geleid tot de vernietiging van deze beslissingen, omdat de Raad vaststelde niet te

beschikken over voldoende recente, objectieve en nauwkeurige landeninformatie om een zorgvuldige beoordeling te kunnen maken van de actuele veiligheidssituatie en de individuele risico's bij terugkeer naar Syrië (bv. RvV, 30 april 2025, arrest nr. [326_083](#); RvV, 24 maart 2025, arrest nr. [323_825](#); RvV, 13 maart 2025, arrest nr. [323_306](#); RvV, 4 maart 2025, arrest nr. [322_790](#); RvV, 13 februari 2025, arrest nr. [321_565](#)). Naast deze algemene lijn betreffen enkele arresten specifieke gevallen, zoals een uitsluiting op grond van artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag (RvV, 26 augustus 2025, arrest nr. [331_637](#)) of kwesties over het hebben van één of meerdere nationaliteiten naast de Syrische (RvV, 24 september 2025, arrest nr. [333_175](#)).

Iran: escalatie veiligheidssituatie n.a.v. Israëlische bombardementen

De Raad benadrukte in 2025 het belang van een geactualiseerde en zorgvuldige beoordeling van zowel de algemene veiligheidssituatie als van individuele risicofactoren bij Iraanse verzoekers. Zo leidde het aanbrenge van recente informatie over de verslechterende veiligheidssituatie in Iran, in het licht van regionale spanningen en het risico op escalatie na de Israëlische aanvallen, tot vernietiging wegens het ontbreken van voldoende objectieve en nauwkeurige landeninformatie om de actuele situatie afdoende te beoordelen (RvV, 25 juni 2025, arrest nr. [328_792](#)). Daarnaast bevestigt de rechtspraak dat (toegeschreven) verwestering en (toegeschreven) religieuze of politieke overtuigingen nog steeds relevante vervolgingsgronden vormen, waarbij de vluchtelingenstatus werd toegekend wanneer een individuele risicoanalyse aantoont dat verzoekers bij terugkeer als normafwijkend of oppositioneel kunnen worden gepercipiëerd (bv. RvV, 31 maart 2025, arrest nr. [324_317](#); RvV, 30 januari 2025, arrest nr. [320_897](#)).

Vrees gelinkt aan seksuele oriëntatie, genitale verminking of het behoren tot een bepaalde beweging

Vrees voor groepsvervolging in verband met seksuele gerichtheid in Kameroen en Togo

In dossiers waarin de seksuele oriëntatie van twee Kameroense verzoekers en één Togolese verzoeker vaststond, erkende de Raad het bestaan van groepsvervolging voor Kameroense en Togolese onderdanen die een vrees voor vervolging aanvoerden op grond van hun seksuele gerichtheid. Om tot deze conclusie te komen, stelde de Raad op basis van recente objectieve informatie over beide landen vast dat er een sociaal en strafrechtelijk klimaat heerst dat vijandig is ten aanzien van homoseksuelen en dat elke effectieve bescherming door de Kameroense en Togolese autoriteiten illusoir maakt. De Raad stelde vervolgens vast dat van elke verzoeker van wie zowel de Kameroense of Togolese nationaliteit als de seksuele gerichtheid voldoende zijn aangetoond, gegronde redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd louter wegens het behoren tot de homoseksuele gemeenschap, zonder dat hoeft te worden aangetoond dat hij bij terugkeer naar zijn land daadwerkelijk en specifiek het risico loopt te worden vervolgd (RvV, 25 juli 2025, arrest nr. [330_387](#) (Kameroen); RvV, 30 januari 2025, arrest nr. [320_925](#) (Kameroen); RvV, 20 januari 2025, arrest nr. [320_226](#) (Togo)).

Situatie van Turkse onderdanen met banden met de Gülenbeweging

De Raad nam kennis van informatie waaruit blijkt dat de situatie van Turkse onderdanen met banden met de Gülenbeweging bijzonder zorgwekkend is. Hij is dan ook van oordeel dat bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Turkse verzoekers die banden hadden of hebben met deze beweging, de nodige voorzichtigheid moet worden betracht. In verschillende

arresten kende de Raad de vluchtelingenstatus toe aan verzoekers van Turkse nationaliteit wegens hun aangetoonde of toegeschreven politieke overtuigingen (RvV, 20 januari 2025, arrest nr. 320 235; RvV, 1 april 2025, arrest nr. 324 492; RvV, 24 april 2025, arrest nr. 325 725; RvV, 27 mei 2025, arrest nr. 327 378; RvV, 9 september 2025, arrest nr. 332 549; RvV, 15 september 2025, arrest nr. 332 777). De Raad kwam tot deze conclusie op basis van onder meer recente en objectieve landeninformatie waaruit talrijke repressieve handelingen van de Turkse

autoriteiten blijken, evenals maatregelen van sociale en administratieve uitsluiting ten aanzien van daadwerkelijke of vermeende leden van de Gülenbeweging, alsook ten aanzien van familieleden van personen die worden vervolgd of die als vluchteling zijn erkend wegens hun band met deze beweging.

Somalië: vrouwelijke genitale verminking en toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

In vier arresten gewezen door drie rechters heeft de Raad het juridisch kader rond vrouwelijke genitale verminking (VGV) verder uitgewerkt (RvV, 12 december 2025, arrest nr. 337 636; RvV, 12 december 2025, arrest nr. 337 637; RvV, 12 december 2025, arrest nr. 337 853; RvV, 16 december 2025, arrest nr. 337 850). Deze arresten volgden op het cassatiearrest van de Raad van State nr. 261.439 van 25 november 2024. Hierin werd bevestigd dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan en dat vrouwen in Somalië kunnen worden beschouwd als leden van een bepaalde sociale groep.

De Raad benadrukt in deze arresten verder dat in het verleden ondergane VGV wordt gekwalificeerd als eerdere vervolging, maar niet automatisch leidt tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. Internationale bescherming strekt er immers toe toekomstige vervolging te voorkomen, niet geleden schade te herstellen.

Wanneer een vrouw in het verleden het slachtoffer is geworden van VGV, wordt in het kader van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is. Het is dan aan de Commissaris-generaal om voldoende tegenindicaties aan te brengen om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De samenwerkingsplicht bij de vaststelling van de feiten is in dat geval dus niet meer aan de orde.

Bij de beoordeling of er “goede redenen” zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van de “redelijke mate van waarschijnlijkheid”. Hierbij moeten verzoeksters individuele omstandigheden worden afgewogen tegen de algemene situatie, zoals blijkt uit objectieve landeninformatie. De Raad verwijst hierbij naar het EUAA-rapport “Country Guidance: Somalia” (oktober 2025) waarin drie onderscheiden risicoprofielen inzake VGV worden geïdentificeerd:

- Voor meisjes die nog geen VGV hebben ondergaan, bestaat in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië.
- Voor volwassen vrouwen die niet werden besneden, moet het risico op VGV individueel worden beoordeeld aan de hand van risicobepalende factoren zoals leeftijd, burgerlijke staat, familiale tradities en het herkomstgebied.
- Voor vrouwen die reeds VGV hebben ondergaan, maakt het EUAA een onderscheid naargelang het type VGV. Vrouwen die type III (infibulatie) hebben ondergaan, kunnen een risico lopen op herinfibulatie, onder meer na een bevalling, na medische desinfibulatie, bij verlies van maagdelijkheid of wanneer de oorspronkelijke infibulatie als niet “correct” wordt beschouwd. Bij vrouwen die type I of II hebben ondergaan, kan in bepaalde omstandigheden alsnog een infibulatie (type III) worden opgelegd.

De beoordeling van een toekomstig risico op herhaalde vervolging vereist dan ook een nauwgezette individuele beoordeling, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals de leeftijd, de burgerlijke staat, het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities en het type VGV dat werd ondergaan.

Niet-ontvankelijke verzoeken: internationale bescherming in Griekenland en Bulgarije

In het algemeen stelt de Raad een aanzienlijke toename vast van het aantal beroepen tegen beslissingen waarbij verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard omdat de verzoekers reeds internationale bescherming hebben verkregen in een andere lidstaat van de Europese Unie. In 2025 behandelde hij immers 981 dergelijke beroepen, tegenover 415 in 2024. Een groot deel van de gewezen arresten heeft betrekking op internationale bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland en Bulgarije.

Zo bevestigde de Raad zijn eerdere rechtspraak volgens welke, op basis van algemene informatie, de situatie van de begunstigden van internationale bescherming in Bulgarije en Griekenland zeer precair is, maar niet van dien aard dat ieder van hen bij terugkeer in een situatie van zeer verregaande materiële ontberingen terechtkomt, zodat een individuele beoordeling van de situatie van de verzoeker noodzakelijk is. De Raad verwees verschillende zaken terug naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen omdat hij niet over voldoende informatie beschikte omtrent de individuele situatie van de verzoekers om zich uit te spreken over de doeltreffendheid van de in de andere lidstaat van de Europese Unie verleende internationale bescherming (zie in die zin: RvV, 10 oktober 2025, arrest nr. [334 156](#) (Griekenland); RvV, 9 oktober 2025, arrest nr. [334 047](#) (Griekenland); RvV, 25 september 2025, arrest nr. [333 252](#) (Griekenland); RvV, 21 oktober 2025, arrest nr. [334 712](#) (Bulgarije); RvV,

26 augustus 2025, arrest nr. [331 624](#) (Bulgarije); RvV, 28 april 2025, arrest nr. [325 922](#) (Bulgarije); RvV, 9 april 2025, arrest nr. [324 815](#) (Bulgarije). Wat Griekenland betreft, vernietigde de Raad beslissingen wanneer de verblijfstitel van de verzoeker was verlopen en bepaalde elementen onvoldoende waren onderzocht, met name de actualiteit van de internationale bescherming of het bestaan van een netwerk of ondersteuning in afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel, in voorkomend geval rekening houdend met vastgestelde kwetsbaarheid (zie in die zin: RvV, 16 oktober 2025, arrest nr. [334 538](#); RvV, 25 september 2025, arrest nr. [333 252](#); RvV, 12 juni 2025, arrest nr. [328 095](#); RvV, 24 maart 2025, arrest nr. [323 826](#); RvV, 27 februari 2025, arrest nr. [322 569](#)). In andere zaken verwierp de Raad de beroepen omdat de verzoekers niet concreet hadden aangetoond dat zij niet langer op de internationale bescherming in de andere lidstaat van de Europese Unie konden rekenen, of dat deze bescherming niet langer effectief zou zijn (zie in die zin: RvV, 11 september 2025, arrest nr. [332 713](#) (Griekenland); RvV, 4 september 2025, arrest nr. [332 211](#) (Bulgarije); RvV, 4 september 2025, arrest nr. [332 219](#) (Bulgarije)).

In het kader van diverse beroepen tegen beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming, nam de Raad kennis van het feit dat aan de verzoekers internationale bescherming was toegekend in een andere lidstaat van de Europese Unie en paste hij de leer toe van het arrest [C-753/22](#) van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 18 juni 2024 in de zaak QY tegen Bundesrepublik Deutschland. Dit arrest verplicht de lidstaat die

over het nieuwe verzoek om internationale bescherming moet beslissen om zo spoedig mogelijk een informatie-uitwisseling op te starten met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder de vluchtelingenstatus aan de verzoeker heeft toegekend. De Raad verwees dan ook verschillende zaken terug naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op een nieuw onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, omdat het verzoek om inlichtingen dat door de Belgische overheid was gericht aan

de asielinstanties van de lidstaat die de vluchtelingenstatus had toegekend, niet in overeenstemming was met het arrest van het Hof van Justitie (zie in die zin: RvV, 4 augustus 2025, arrest nr. [330 612](#); RvV, 24 juni 2025, arrest nr. [328 660](#); RvV, 12 februari 2025, arrest nr. [321 523](#)), dan wel omdat in de bestreden beslissing geen rekening was gehouden met eerdere beslissingen tot toekenning van de vluchtelingenstatus door de asielinstanties van de andere lidstaat (zie in die zin: RvV, 18 februari 2025, arrest nr. [321 823](#); RvV, 15 januari 2025, arrest nr. [320 103](#); RvV, 10 januari 2025, arrest nr. [319 775](#)).

Dublin-beslissingen

In het annulatiecontentieux vormen de “Dublin”-zaken (d.w.z. dossiers in verband met de uitvoering van Verordening [EU] 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door

een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (bekend als de Dublin III-verordening)) de belangrijkste categorie van beroepen (ongeveer 38 %).

In 2025 heeft de Raad zich aldus uitgesproken over meer dan 4.400 Dublin-zaken⁵, wat een duidelijke daling vormt ten opzichte van 2024, toen 5.116 Dublin-zaken werden behandeld. De meeste van deze zaken worden momenteel behandeld in het kader van de schriftelijke procedure (ongeveer 85%, oftewel 3.760 dossiers, waarvan 3.680 zonder verzoek tot horen, tegenover 88% in 2024). In een groot deel van de dossiers die betrekking hebben op een Dublin-beslissing wordt vastgesteld dat de overdrachtstermijn is verstreken of dat het door de verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming is overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waardoor België de verantwoordelijke lidstaat is geworden voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Ten gronde werden slechts 642 dossiers behandeld (ongeveer 14,5%), wat een lichte stijging vormt ten opzichte van 2024, toen 525 dossiers ten gronde werden behandeld (ongeveer 10% van de zaken).

De top tien van landen die België aanduidt als verantwoordelijke lidstaat in de bestreden beslissingen, waartegen in beroep werd gegaan is als volgt: Italië (bijna 23%), Frankrijk (15%), Spanje en Duitsland (elk ongeveer 12%), Kroatië (11%), Zwitserland en Polen (elk ongeveer 4%), Bulgarije (3%), en Nederland en Zweden (elk ongeveer 2%).

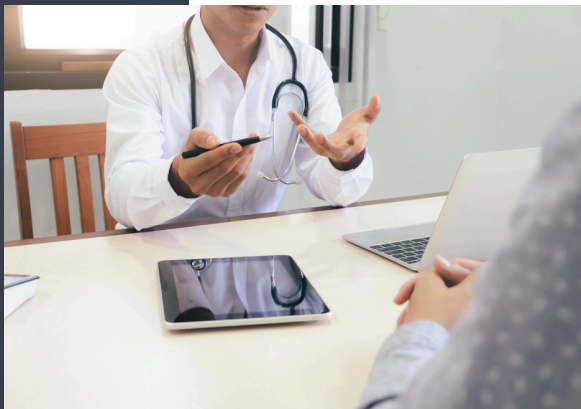
Daarnaast blijkt dat, in tegenstelling tot de voorgaande jaren, Hongarije opnieuw wordt aangeduid als verantwoordelijke lidstaat. Aan het einde van het jaar werd de Raad gevat met zes vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen beslissingen tot binnenkomstweigering met teruggedrijving of terugleiding tot aan de grens (bijlagen 25*quater*). Geen van deze vorderingen werd ingewilligd, aangezien de Raad, gelet op “[...] met name de informatie uit het AIDA-rapport, het standpunt van HHC [Hungarian Helsinki Committee] van 11 november 2025, de individuele garanties verstrekt door de Hongaarse autoriteiten en de persoonlijke situatie van verzoeker [...], tot de conclusie [kwam] dat verzoeker toegang zal hebben tot de Hongaarse asiel- en opvangprocedures die weliswaar tekortkomingen kennen maar geen systemische of structurele in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie en dat hij geen reëel en actueel risico loopt op schending van artikel 4 van het Handvest/artikel 3 EVRM” (RvV, 19 december 2025, arrest nr. [338 389](#). Zie, in dezelfde zin: RvV, 11 december 2025, arrest nr. [337 592](#); RvV, 11 december 2025, arrest nr. [337 591](#); RvV, 11 december 2025, arrest nr. [337 593](#); RvV, 17 december, arrest nr. [338 017](#); RvV, 17 december 2025, arrest nr. [338 018](#)).

Wat de Dublin-overdrachtsbesluiten naar Kroatië en Bulgarije betreft,

⁵ Op te merken valt dat de “Dublin”-beroepen betrekking hebben op de volgende soorten handelingen: beslissingen tot binnenkomstweigering met teruggedrijving of terugleiding tot aan de grens (bijlagen 25*quater*); beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26*quater*); overdrachtsbesluiten; overdrachtsbesluiten of beslissingen tot terugleiding tot aan de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op een overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat; beslissingen tot verlenging van de Dublin-overdrachtstermijn.

behandelde de Raad in 2025 opnieuw een relatief groot aantal beroepen. In de meeste gevallen hebben deze geleid tot verwerpingsarresten (meer dan 98%). Op basis van de bijgewerkte verslagen die ter beschikking waren van de Dienst Vreemdelingenzaken en de individuele garanties die werden ontvangen, werd immers vastgesteld dat verzoekers met name toegang hebben tot de procedure om internationale bescherming, passende opvang, medische zorg, rechtsbijstand, een effectief rechtsmiddel en de garantie dat het non-refoulementbeginsel aan de buitengrenzen wordt nageleefd voor personen ten aanzien van wie een Dublin-beslissing is genomen (zie bv. RvV, 8 oktober 2025, arrest nr. 333 969 (Bulgarije); RvV, 3 juli 2025, arrest nr. 329 248 (Kroatië); RvV, 28 februari 2025, arrest nr. 322 704 (Kroatië)).

In 2025 blijft Italië eveneens een van de landen die het vaakst door België worden aangeduid als verantwoordelijke lidstaat. De meeste beroepen (97%) worden evenwel behandeld in het kader van de louter schriftelijke procedure, zonder dat de partijen vragen om te worden gehoord, en leiden tot verwerpingsarresten. Voor de dossiers die in de gewone procedure worden behandeld (met zitting of met een vraag tot horen), werden 22 verwerpingsarresten en 3 vernietigingsarresten uitgesproken. Deze laatste hebben betrekking op beslissingen tot verlenging van de overdrachtstermijn, die niet werden vernietigd om redenen die verband houden met de opvangvoorzieningen van verzoekers om internationale bescherming in Italië, maar wegens een onvoldoende motivering met betrekking tot het begrip "onderduiken" van de verzoeker in de zin van artikel 29, §2, van de Dublin III-verordening (RvV, 11 april 2025, arrest nr. 324 934; RvV, 12 februari 2025, arrest nr. 321 494), dan wel wegens het ontbreken van een rechtsgrond (RvV, 12 februari 2025, arrest nr. 321 493).

Talrijke Dublin-dossiers hebben ook betrekking gehad op de toegang tot gezondheidszorg in het land van overdracht, waardoor de Raad zijn rechtspraak ter zake verder heeft kunnen uitbouwen. Er dient te worden opgemerkt dat dit type dossiers soms een ex nunc beoordeling vereist. Zo had de verzoeker, in een zaak betreffende een overdracht naar Bulgarije, tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding gemaakt van zijn gezondheidsproblemen. In het kader van zijn beroep legde hij evenwel medische stukken voor

waaruit blijkt dat hij lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en zich in een uiterst kwetsbare emotionele toestand bevindt, alsook dat er bij een overdracht een zelfmoordrisico bestaat. Steunend op het arrest nr. C-578/16 van 16 februari 2017 van het Hof van Justitie van de Europese Unie, heeft de Raad deze nieuwe elementen in aanmerking genomen. Hij heeft zich eveneens gebaseerd op het AIDA-rapport 2024, waaruit blijkt dat er in Bulgarije tekortkomingen bestaan in de identificatie en opvang van kwetsbare personen en slachtoffers van geweld, evenals een gebrek aan aangepaste gezondheidszorg voor personen met psychische problemen. De Raad was van oordeel dat de verwerende partij een nieuw, geactualiseerd, grondig en zorgvuldig onderzoek van de situatie diende te verrichten en heeft om die reden

de bestreden beslissing vernietigd (RvV, 18 september 2025, arrest nr. [332 881](#)). De Raad schorste ook de tenuitvoerlegging van een bijlage 26^{quater} naar Zweden op basis van een attest van de psychiater. Het attest had betrekking op het risico op zelfmoord in geval van gedwongen vertrek naar Zweden en werd opgesteld na het nemen van de bestreden beslissing. Ook in dit arrest verwees de Raad naar arrest nr. C-587/16 van het Hof van Justitie. In casu werd Zweden niet op de hoogte gebracht van het zelfmoordrisico en was het onduidelijk of de arts van het gesloten centrum op de hoogte was van het attest van de psychiater. De zaak werd geschorst zodat de Dienst Vreemdelingenzaken de (medische) elementen op zorgvuldige wijze kon onderzoeken (RvV, 18 september 2025, arrest nr. [332 950](#)).

In een ander arrest stelde de Raad tekortkomingen vast met betrekking tot de toegang tot medische zorg en de opvolging ervan, en schorste hij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, waarbij hij prima facie besloot dat er een risico bestond op een schending van artikel 3 EVRM (RvV, 24 november 2025, arrest nr. [336 476](#) (Zwitserland)). Ook schorste de Raad de tenuitvoerlegging van een bijlage 26^{quater} (Zwitserland) omdat er in die zaak ernstige twijfel bestond over de mogelijkheid tot tijdige en adequate voortzetting van de medische behandeling in Zwitserland (RvV, 3 september 2025, arrest nr. [332 117](#)).

In een zaak waarin Spanje de verantwoordelijke lidstaat was, oordeelde de Raad dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet naar behoren rekening had gehouden met de verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekster, die overigens niet werd betwist. Aangezien de Raad van oordeel was dat de Dienst Vreemdelingenzaken precieze garanties van de Spaanse autoriteiten had moeten verkrijgen en geen zorgvuldig onderzoek van de elementen van de zaak had verricht in het licht van artikel 3 EVRM, schorste hij de bestreden beslissing (RvV, 12 december 2025, arrest nr. [337 659](#)).

Voorts werd, wat betreft de beslissingen tot verlenging van de Dublin-overdrachtstermijn wegens het vermeende onderduiken van de verzoeker, artikel 51/5, §6, van de Vreemdelingenwet gewijzigd bij wet van 12 mei 2024⁶ en voorziet het voortaan in een lijst van hypothesen waarin een vreemdeling wordt geacht “te zijn ondergedoken”, wat de verlenging van de overdrachtstermijn rechtvaardigt. In dat verband heeft de Raad de parlementaire voorbereidingen van de voormelde wet van 12 mei 2024 en de rechtspraak van het Hof van Justitie in herinnering gebracht en verduidelijkt dat het intentioneel element en het vermoeden van onderduiken in de in artikel 51/5, §6, derde lid, van de wet opgesomde gevallen slechts van toepassing zijn op voorwaarde dat de betrokkene “over zijn verplichtingen en de gevolgen van het niet nakomen ervan werd geïnformeerd in een taal die hij begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij die begrijpt”. In casu heeft de Raad de bestreden beslissing vernietigd, aangezien hij vaststelde dat de verzoeker niet naar behoren was geïnformeerd (RvV, 23 januari 2025, arrest nr. [320 509](#)).

⁶ Artikel 12 van de wet van 12 mei 2024 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen inzake het aanklappend terugkeerbeleid (B.S. van 10 juli 2024, in werking getreden op 20 juli 2024).

Procedurale waarborgen rond bottests bij niet-begeleide minderjarige vreemdelingen

Een nieuw argument is herhaaldelijk ingeroepen in dossiers van verzoeken om internationale bescherming, Dublin-beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken en zaken ten gronde (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen), met betrekking tot de bijzondere situatie van minderjarigen en de problematiek van bottests voor de leeftijdsbepaling van een verzoeker. Zo stelde de Raad in twee zaken waarin de verzoekers zich als minderjarig hadden voorgesteld maar na een bottest als meerderjarig werden verklaard, vast dat de verweerder geen rekening had gehouden met het arrest F.B. tegen België van 6 maart 2025 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verzoekschrift nr. 47836/21), waarin wordt geoordeeld dat de in België uitgevoerde bottest onvoldoende waarborgen biedt in het licht van artikel 8 EVRM. De Raad concludeerde daarom, prima facie, dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen rekening had gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekers als minderjarigen, wat ertoe leidde dat de Raad in de eerste zaak een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid (RvV, 18 april 2025, arrest nr. 325 448), aangezien het risico op behandelingen in strijd met artikel 3 EVRM bij overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat – in casu Spanje – niet kon worden uitgesloten, en in de tweede zaak tot een vernietiging in volle rechtsmacht (RvV, 3 juli 2025, arrest nr. 329 264). In een ander Dublin-dossier had de Dienst Vreemdelingenzaken een verzoeker als meerderjarig verklaard op basis van de resultaten van een bottest die echter geen sluitend bewijs leverde van meerderjarigheid. De Raad schorste de bestreden beslissing, oordelend dat de motivering van de verweerder bijzonder vaag was en dat bij twijfel over de meerderjarigheid rekening moest worden gehouden met de jonge leeftijd van de verzoeker (RvV, 14 maart 2025, arrest nr. 323 375). In een ander arrest, na het opnieuw benadrukken van de strekking van het arrest F.B. tegen België, verwierp de Raad het beroep echter, omdat de verzoeker niet concreet aantoonde op welke manier de beslissing niet adequaat en voldoende gemotiveerd was met betrekking tot de beoordeling van zijn persoonlijke situatie in het licht van zijn leeftijd (RvV, 20 april 2025, arrest nr. 325 449).

Bevelen om het grondgebied te verlaten

Verwijderingsmaatregelen vormen de op één na meest aangevochten beslissingen voor de Raad.

In 2025 heeft de Raad immers 1.637 arresten gewezen over beroepen tegen “gewone” bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) en 615 arresten over bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies). Deze cijfers liggen dicht bij die van 2024 (respectievelijk 1.679 en 559 arresten). In mindere mate (364 arresten) behandelde de Raad ook beroepen tegen bevelen om het grondgebied te verlaten die waren afgegeven aan verzoekers om internationale bescherming (bijlagen 13quinquies).

In twee arresten (RvV, 11 september 2025, arrest nr. [332 739](#); RvV, 22 augustus 2025, arrest nr. [331 518](#)) heeft de Raad, zetelend met drie rechters, de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens, bij hoogdringendheid, geschorst.

De Raad benadrukt in arrest nr. [332 739](#) van 11 september 2025 het absoluut karakter van artikel 3 van het EVRM. Dit absoluut karakter geldt ook in zaken die terrorisme betreffen. Dit impliceert dat het eventuele gevaar dat van een vreemdeling zou kunnen uitgaan voor de openbare orde of de nationale veiligheid op zich niet toelaat te oordelen dat deze persoon mag worden overgebracht naar een land waar hij een ernstig risico loopt om te worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Indien er door een vreemdeling ernstige elementen worden aangevoerd waaruit kan worden afgeleid dat hij in het land waarnaar hij zal worden overgebracht dreigt te worden onderworpen aan door artikel 3 van het EVRM verboden behandelingen, dan komt het aan de overheid toe deze gegevens zorgvuldig te onderzoeken. De Raad wijst op de nota's van de Staatsveiligheid en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse waaruit blijkt dat de verzoekende partij het radicalisme niet afgezworen had, waardoor terugkeer naar Tunesië problematisch was wegens risico op foltering. De Raad heeft er hierbij, onder meer, op gewezen dat het bestuur ook is voorbijgegaan aan een eerdere rechterlijke uitspraak van een Amerikaanse rechtbank waarbij een risico op foltering in het land van herkomst van de betrokken vreemdeling werd weerhouden.

Gezinshereniging

Dossiers met betrekking tot aanvragen tot gezinshereniging worden eveneens zeer vaak voor de Raad gebracht, zowel wanneer het gaat om aanvragen ingediend in België (die leiden tot weigeringen van verblijf in de vorm van een bijlage 20), als om aanvragen ingediend vanuit het land van herkomst (die in dat geval uitmonden in visumweigeringen).

In een van deze dossiers had de Raad een prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof, dat zich hierover heeft uitgesproken bij arrest nr. [131/2024](#) van 21 november 2024. Deze zaak had betrekking op een beslissing waarbij een aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van familielid van een burger van de Europese Unie, in de hoedanigheid van bloedverwant van een Belgisch minderjarig kind, die was ingediend op grond van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, werd geweigerd. De aan het Hof gestelde prejudiciële vraag strekte ertoe te bepalen of de voormelde bepaling, in zoverre zij de ouder van een Belgisch kind ertoe verplicht een geldig identiteitsdocument voor te leggen teneinde het voordeel van de gezinshereniging te genieten, bestaanbaar is met de artikelen 10, 11, 22 en 22bis van de Grondwet, terwijl die vereiste (zonder enige tempering) om een geldig identiteitsdocument voor te leggen, niet wordt opgelegd aan de andere familieleden van een Belg, noch aan de ouders van een Europees kind of van een kind dat onderdaan is van een derde land. In zijn arrest heeft het Hof geoordeeld dat de betrokken bepaling inderdaad de artikelen 10, 11, 22 en 22bis van de Grondwet schendt. In zijn rechtspraak volgt de Raad de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (zie bv. RvV, 30 januari 2025, arrest nr. [320 874](#); RvV, 6 juni 2025, arrest nr. [327 865](#); RvV, 13 februari 2025, arrest nr. [321 541](#); RvV, 12 februari 2025, arrest nr. [321 511](#)).

Naar aanleiding van de recente inwerkingtreding van twee nieuwe wetten tot wijziging van de voorwaarden voor gezinshereniging⁷, respectievelijk op 1 september 2024 en 18 augustus 2025, diende de Raad opnieuw beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken te behandelen die zowel onder de oude als onder de nieuwe regelgeving waren genomen. In deze materie is dan ook bijzondere waakzaamheid geboden, met name wat betreft de datum waarop de bestreden beslissingen zijn genomen en de vraag of de nieuwe bepalingen al dan niet onmiddellijke toepassing vinden.

Wat in het bijzonder de wet van 10 maart 2024 betreft, die op 1 september 2024 in werking is getreden, heeft de Raad de gelegenheid gehad te benadrukken dat deze wet, bij gebrek aan overgangsbepalingen, in beginsel onmiddellijk van toepassing is, niet alleen op wat onder haar toepassingsgebied valt, maar ook op wat reeds voordien onder dat toepassingsgebied viel. Volgens deze regel is een nieuwe wet niet alleen van toepassing op situaties die zich voordoen na de inwerkingtreding ervan, maar ook op de toekomstige gevolgen van situaties die zijn ontstaan onder de voorgaande regeling en die zich voordoen of voortduren onder de nieuwe wet, mits een dergelijke toepassing geen afbreuk doet aan rechten die reeds onherroepelijk zijn vastgesteld. Voorts heeft de Raad in hetzelfde arrest, in antwoord op het door de verwerende partij aangevoerde adagium dat “iedereen wordt geacht de wet te kennen”, eraan herinnerd dat dit beginsel, buiten het strafrecht, geleidelijk aan is uitgehold door de toenemende proliferatie van wetten en, meer in het algemeen, door de ontwikkeling van het recht, en dat bovendien rekening moet worden gehouden met de concrete omstandigheden van de zaak (RvV, 28 februari 2025, arrest nr. [322 678](#); zie ook RvV, 16 oktober 2025, arrest nr. [334 399](#)).

Voor het overige zijn de arresten die de Raad in 2025 heeft gewezen met betrekking tot de toepassing van de nieuwe bepalingen nog niet talrijk. Niettemin kan worden opgemerkt dat de wet van 10 maart 2024 een nieuw begrip heeft ingevoerd in het kader van gezinshereniging aangevraagd door een bloedverwant van een minderjarig Belgisch kind. Het nieuwe artikel 40ter, §2, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt voortaan dat de bloedverwant moet aantonen dat hij de daadwerkelijke zorg over de minderjarige draagt. De Raad heeft zich reeds meermaals uitgesproken over dit in wezen feitelijke begrip, waarbij hij zich in dat verband heeft gebaseerd op de parlementaire voorbereidingen van de wet van 10 maart 2024 (bijvoorbeeld: RvV, 25 september 2025, arrest nr. [333 209](#); RvV, 3 juli 2025, arrest nr. [329 177](#); RvV, 10 juli 2025, arrest nr. [329 639](#); RvV, 17 april 2025, arrest nr. [325 340](#); RvV, 23 april 2025, arrest nr. [325 629](#)).

Gezinshereniging met minderjarig Belgisch kind - Arresten K.A. en Subdelegacion - Bevestiging de in 2023 door de algemene vergadering vastgestelde rechtspraak

In arrest nr. [327 865](#) van 6 juni 2025 bevestigt de Raad de rechtspraak die in 2023 door de algemene vergadering werd uitgesproken (RvV, 20 december

⁷ [Wet van 10 maart 2024](#) tot wijziging van de wet van 15 december 1980 inzake het recht op gezinshereniging (B.S. van 22 augustus 2024, in werking getreden op 1 september 2024) en [wet van 18 juli 2025](#) tot wijziging van de wet van 15 december 1980 wat de voorwaarden voor gezinshereniging betreft (B.S. van 8 augustus 2025, in werking getreden op 18 augustus 2025).

2023, arrest nr. 299 033). De Dienst Vreemdelingenzaken wist dat verzoekster een (erg jong) Belgisch minderjarig (statisch) kind heeft, en moest dan ook een zorgvuldig onderzoek in het licht van artikel 20 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voeren, alvorens de aanvraag tot gezinshereniging te weigeren op de enkele grond dat het paspoort niet langer geldig was op het ogenblik van de aanvraag. De Raad bevestigt de rechtspraak van het Hof van Justitie (HvJ, 10 mei 2017, arrest nr. C-133/15, Chavez-Vilchez) waaruit

blijkt dat er een zorgvuldigheidsplicht in hoofde van beide partijen in het licht van artikel 20 van het VWEU bestaat. Daarnaast verwijst het arrest ook naar de rechtspraak van het Hof van Justitie (HvJ, 5 mei 2022, arrest nr. C-451/19 en 532/19, Subdelegacion del Gobierno en Toledo tegen XU en QP) waaruit blijkt dat verzoekster terecht aanstipt dat als een minderjarig Unieburger duurzaam samenwoont met zijn twee ouders en het gezag over het kind en de daadwerkelijke zorg voor dit kind dagelijks door de twee ouders wordt gedeeld, op weerlegbare wijze wordt vermoed dat er sprake is van een dergelijke afhankelijkheidsverhouding tussen deze minderjarige Unieburger en zijn ouder, die derdelander is.

Studenten: visumweigeringen en weigeringen van vernieuwing van het verblijf

Ongeveer 40% van de beroepen tegen visumweigeringen (kort verblijf, gezinshereniging, humanitair, studies) die de Raad in 2025 behandelde, had betrekking op beroepen ingesteld door Kameroense onderdanen die hogere studies in België wensen te volgen.

Naargelang deze studies worden overwogen in een “erkende” instelling voor hoger onderwijs (artikel 58, 3°, van de Vreemdelingenwet) dan wel in een “privé” instelling, wordt de visumaanvraag respectievelijk onderzocht in het licht van de artikelen 60 en volgende van die wet, dan wel in het licht van de artikelen 9 en 13 ervan. In het eerste geval beschikt de Dienst Vreemdelingenzaken slechts over een “gebonden” bevoegdheid en moet hij het visum verlenen indien aan de wettelijke voorwaarden is voldaan, terwijl hij in het tweede geval daarentegen over een algemene discretionaire bevoegdheid beschikt.

Zoals in de voorgaande jaren zijn deze weigeringsbeslissingen voornamelijk gebaseerd op de twijfels die de Dienst Vreemdelingenzaken uit ten aanzien van de werkelijke wil van de aanvragers om in België te studeren. In sommige dossiers leidt de Dienst Vreemdelingenzaken een misbruik van de procedure af uit het feit dat de verzoeker een toelatingsattest heeft voorgelegd van een onderwijsinstelling die meer attesten heeft afgeleverd dan het aantal plaatsen dat zij voor buitenlandse studenten voorziet. De Dienst Vreemdelingenzaken is in een dergelijk geval van oordeel dat er geen garantie bestaat dat de verzoeker bij aankomst in België de opleiding zal kunnen volgen. Deze beslissingen, gebaseerd op de artikelen 60 en volgende van de Vreemdelingenwet, zijn evenwel allemaal vernietigd, aangezien de Raad heeft geoordeeld dat hetzij de

redenering van de verwerende partij algemeen en abstract was (RvV, 4 november 2025, arrest nr. 335 366), hetzij hypothetisch en niet verifieerbaar in het licht van de inhoud van het administratief dossier (RvV, 2 december 2025, arrest nr. 337 028), hetzij dat de verwerende partij een voorwaarde aan de wet toevoegde (RvV, 18 december 2025, arrest nr. 338 057).

Een ander type motivering dat door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gehanteerd, bestaat erin de weigeringsbeslissing te baseren op een "diepgaande analyse" van de lijst van ingeschreven studenten en statistische gegevens met betrekking tot de betrokken onderwijsinstelling. Deze gevallen hebben betrekking op visumaanvragen voor studies in "privé" instellingen. Ook in deze gevallen heeft de Raad de bestreden beslissingen vernietigd, met name op grond dat de betrokken analyse niet in het administratief dossier was opgenomen en dus niet verifieerbaar was, en dat een dergelijke analyse bovendien geen blijk gaf van een individueel onderzoek van het dossier van de verzoeker. In deze arresten heeft de Raad in wezen een ontoereikende motivering van de visumweigering vastgesteld (bijvoorbeeld: RvV, 23 oktober 2025, arrest nr. 334 841; RvV, 31 oktober 2025, arrest nr. 335 296).

Ten slotte is in de meest recente bestreden beslissingen nog een laatste motief vaak naar voren gekomen. Het komt immers voor dat de verzoeker in het kader van zijn visumaanvraag zijn keuze om in België te studeren motiveert door te stellen dat de studies die hij wenst te volgen niet bestaan in Kameroen. In sommige gevallen stelt de Dienst Vreemdelingenzaken daarentegen dat er in Kameroen vergelijkbare opleidingen bestaan, en leidt daaruit af dat de verzoeker onjuiste informatie heeft gebruikt met het oogmerk de overheid te misleiden. De meeste van deze beslissingen, die betrekking hebben op toepassingsgevallen van de artikelen 60 en volgende van de Vreemdelingenwet, hebben aanleiding gegeven tot vernietigingsarresten, aangezien de Raad heeft geoordeeld dat geen enkele bepaling de toekenning van een studentenvisum afhankelijk stelt van het ontbreken van een gelijkwaardige opleiding in het land van herkomst (bijvoorbeeld: RvV, 29 oktober 2025, arrest nr. 335 092), of nog dat de verwerende partij niet aantoont dat het gebruik van onjuiste informatie noodzakelijkerwijs de intentie inhoudt om de overheid op dit punt te misleiden (RvV, 22 december 2025, arrest nr. 338 401). In het geval van visumweigeringen voor "privé" onderwijsinstellingen die op een gelijkaardig motief zijn gebaseerd (namelijk dat opleidingen van dezelfde aard en binnen hetzelfde domein, zowel in de publieke als in de privésector, niet alleen bestaan in het land van herkomst, maar er bovendien beter aansluiten bij de lokale sociaal-economische realiteit), kan de beoordeling door de Raad evenwel anders uitvallen en leiden tot de verwerping van het beroep, gelet op de ruime beoordelingsbevoegdheid die de artikelen 9 en 13 van de Vreemdelingenwet in dat geval aan de Dienst Vreemdelingenzaken toekennen (bijvoorbeeld: RvV, 7 januari 2025, arrest nr. 319 429; RvV, 20 februari 2025, arrest nr. 322 082; RvV, 27 mei 2025, arrest nr. 327 366).

In tegenstelling tot zijn vroegere praktijk lijkt de Dienst Vreemdelingenzaken niet langer een weigeringsmotief toe te passen waarbij de garant van de verzoeker zich reeds voor meerdere andere studenten garant heeft gesteld, waardoor zijn inkomsten onvoldoende zouden zijn om het verblijf van de verzoeker financieel te dekken. De Raad heeft begin dit jaar enkele arresten uitgesproken waarin de

bestreden beslissingen werden vernietigd op grond dat de verwerende partij de andere betrokken studenten niet had geïdentificeerd en geen concreet onderzoek had verricht naar de toereikendheid van de inkomsten van de garant (RvV, 14 januari 2025, arrest nr. [319.912](#); RvV, 18 februari 2025, arrest nr. [321.809](#)).

Voor het overige, wat betreft de meer klassiek gemotiveerde weigeringsbeslissingen, met name die welke zijn gebaseerd op een analyse van de antwoorden die de verzoeker heeft gegeven in de vragenlijst "MVV Studies" of tijdens een mondeling gesprek naar aanleiding van de indiening van zijn visumaanvraag, dient te worden vastgesteld dat de elementen die ter ondersteuning van de visumaanvragen worden aangevoerd zeer feitelijk zijn en eigen zijn aan elke aanvrager. In elke zaak heeft de Raad moeten nagaan of de verwerende partij de door de aanvrager aangevoerde elementen op concrete, geïndividualiseerde en volledige wijze had onderzocht en of zij bijgevolg haar beslissing naar behoren had gemotiveerd en aldus tot een misbruik van de procedure kon besluiten. De arresten die de Raad in dit verband heeft gewezen, leiden soms tot de verwerping van het beroep en soms tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad heeft ook een aantal beroepen behandeld tegen beslissingen waarbij de vernieuwing van een machtiging tot tijdelijk verblijf als student werd geweigerd. In de meeste van deze dossiers heeft de Dienst Vreemdelingenzaken zijn beslissing gemotiveerd op basis van een "overdreven verlenging van de studie" in het licht van de criteria die zijn vastgesteld in de Vreemdelingenwet en het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. De Raad heeft de meerderheid van deze beroepen verworpen (RvV, 18 maart 2025, arrest nr. [323.487](#); RvV, 2 oktober 2025, arrest nr. [333.664](#)). Daarentegen heeft de Raad in zijn arrest nr. [326.944](#) van 20 mei 2025 de bestreden beslissing vernietigd wegens ontoereikende motivering en het feit dat geen rekening was gehouden met de door de verzoeker aangevoerde bijzondere omstandigheden.

In meer uitzonderlijke gevallen heeft de verwerende partij zich beroepen op het adagium "*fraus omnia corrumpit*". Zo had een verzoeker ter staving van zijn aanvraag tot vernieuwing een eerste verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) ingediend, die door de Dienst Vreemdelingenzaken als vals of vervalst werd beschouwd. De verzoeker heeft vervolgens een nieuwe verbintenis voorgelegd, maar de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geweigerd deze in aanmerking te nemen op grond van het voormelde adagium. De Dienst Vreemdelingenzaken was immers van oordeel dat de procedure was aangetast door fraude of door het gebruik van een vals document (namelijk de eerste bijlage 32) en dat bijgevolg elk later met hetzelfde doel voorgelegd document buiten beschouwing moest worden gelaten. De Raad heeft de bestreden beslissing vernietigd, aangezien de verwerende partij niet had aangetoond dat de verzoeker op de hoogte was van de fraude of de vervalsing, die aan zijn garant kon worden toegeschreven (RvV, 23 mei 2025, arrest nr. [327.152](#); zie ook RvV, 30 juni 2025, arrest nr. [329.094](#)).

Deel 3

DE ORGANISATIE

WAARDEN VAN DE RAAD

De waarden zijn de hoeksteen van elke organisatie. Ze bepalen de identiteit en geven richting aan de dagelijkse werking. Vier waarden kenmerken de Raad en zijn terug te vinden in elk van zijn missies: onafhankelijkheid, integriteit, kwaliteit en teamgeest.

ONAFHANKELIJKHEID

Gewaarborgd door de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, garandeert onafhankelijkheid het eerlijke verloop van de procedure. De Raad hecht hieraan veel waarde en neemt onpartijdige beslissingen, vrij van externe invloeden.

INTEGRITEIT

Integriteit belichaamt de principes van eerlijkheid, transparantie en respect. Dit houdt ook een verplichting tot rechtschapenheid en loyauteit in. De Raad maakt er een erezaak van dat zijn personeel een onberispelijke houding aanneemt die vertrouwen wekt in justitie.

KWALITEIT

Kwaliteit staat voor het streven van de Raad naar nauwkeurigheid en uitmuntendheid. Dit vertaalt zich met name in het naleven van de termijnen, de leesbaarheid van arresten alsook het implementeren van duidelijke en efficiënte werkprocessen.

TEAMGEEST

Bezorgd om het algemeen belang, werken de medewerkers van de Raad samen om de missies van het rechtscollege te verwezenlijken. Teamgeest behelst ook andere waarden, zoals collegialiteit, solidariteit en openheid.

JAAROVERZICHT

JANUARI

De Raad start het jaar onder het teken van moderniteit met de **vernieuwing van zijn IT-infrastructuur**. Een groot deel van de laptops wordt vervangen en de besturingssystemen worden geüpgraded naar de meest recente versie. Deze vernieuwing ligt in het verlengde van de migratie naar Microsoft 365 en de versterking van de **beveiliging van IT-toepassingen** op ruimere schaal. De coördinatie van deze projecten wordt op voortreffelijke wijze verzekerd door de **ICT-dienst**, die daarnaast snel en concreet blijft inspelen op de problemen waarmee medewerkers worden geconfronteerd, en nieuwe applicaties ontwikkelt om de algemene werking van de Raad te verbeteren.

FEBRUARI

De Eerste voorzitter wordt uitgenodigd om het activiteitenverslag 2023 voor te stellen aan de **commissie voor Binnenlandse Zaken, Veiligheid, Migratie en Bestuurszaken van de Kamer van volksvertegenwoordigers**. Na het rechtscollege, de geactualiseerde statistieken, de in het voorbije jaar ondernomen projecten en de aandachtspunten

voor de toekomst te hebben toegelicht, beantwoordde de Eerste voorzitter de talrijke vragen van de volksvertegenwoordigers, wat aanleiding gaf tot rijke en diepgaande gedachtewisselingen.

MAART

Verschillende Noorse rechters en deskundigen van het Child Welfare Tribunal brengen een bezoek aan de Raad om zaal M te bezichtigen, de **zittingszaal die speciaal werd ingericht voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen** en die de Raad in 2024 in gebruik heeft genomen. Sinds de start wekt dit project de belangstelling van tal van rechtscolleges, zoals het Noorse tribunaal, dat zich

hierdoor wil laten inspireren om in zijn nieuwe gebouw kindvriendelijke ruimtes te creëren. Het evaluatierapport over zaal M, dat later in het jaar werd voorgesteld, heeft aangetoond dat deze nieuwe omgeving het mogelijk maakt om **jonge verzoekers meer centraal te plaatsen in de procedure** en de communicatie tussen de betrokken partijen te bevorderen.

APRIL

De werkgroep **Legal Design** zet haar activiteiten voort. Uitgaande van de vaststelling dat juridisch taalgebruik voor de meerderheid van de burgers onvoldoende duidelijk is en dat de arresten van de Raad gericht zijn op een

breed publiek met uiteenlopende kennisniveaus, buigt deze werkgroep zich over een herziening van de structuur en de schrijfstijl van de beslissingen. Nieuwe modellen van arresten worden onderzocht en er zullen binnenkort aanbevelingen worden ontwikkeld om magistraten, griffiers en attachés-juristen te ondersteunen bij het opstellen van **beter leesbare arresten**, zowel wat taalgebruik als lay-out betreft. Deze aanpak kadert in de duidelijke wil om **het recht te verduidelijken en voor iedereen toegankelijk te maken**.

MEI

Mevrouw Anneleen Van Bossuyt, **minister van Asiel en Migratie**, brengt haar **eerste officiële bezoek** aan de Raad. Vergezeld van leden van haar kabinet kreeg zij de gelegenheid om de werking van het rechtscollege te ontdekken door een bezoek aan alle diensten, van de griffie tot de kamers, en de juridische dienst. De magistraten maakten van de gelegenheid gebruik om haar een brief te overhandigen waarin zij hun

bezorgdheden uitten over de rechtsstaat en bepaalde beleidslijnen van het regeerakkoord. Het bezoek werd afgesloten met een **constructieve gedachtewisseling** met het management en de kamervoorzitters in de vorm van een rondetafelgesprek.

JUNI

De **Commissie voor de rechtspraak** komt voor het derde opeenvolgende jaar bijeen om twee aangelegenheden te behandelen die aanleiding kunnen geven tot **uiteenlopende rechtspraak**. Op verzoek van de kamers kan zij zich ook buigen over moeilijkheden die kunnen ontstaan ten gevolge van de uitvoering van beslissingen van andere rechterlijke instanties of vragen over de opportuniteit om een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Grondwettelijk Hof of het Hof van Justitie van de Europese Unie. Dit jaar hebben de werkzaamheden van de commissie zich toegespitst op de toepassing van een beroepstermijn in uiterst dringende noodzakelijkheid en op de verwijzing naar artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek in beslissingen inzake gezinshereniging.

SEPTEMBER

De Raad verwelkomt de **Europese Vereniging van Administratieve Rechters (AEAJ)** voor de organisatie van haar **jaarlijkse congres over asiel en migratie**. Meer dan vijftig Europese rechters kwamen naar Brussel voor een tweedaags debat over uiteenlopende onderwerpen, zoals de evoluties van het concept van “veilig derde land”, de laatste

jurisprudentiële ontwikkelingen van het Hof van Justitie van de Europese Unie, en de rol van de rechterlijke macht bij de uitvoering van het Europees Migratie- en Asielpact. In een wereld waarin het humanitair recht onder grote druk staat, tonen instanties zoals de AEAJ hun belang aan door essentiële uitwisselingen te bevorderen, waaraan de Raad met trots een bescheiden bijdrage heeft kunnen leveren.

OKTOBER

De juridische dienst organiseert een eerste grote interne opleiding over het **Europees Migratie- en asielpact** en de belangrijkste verwachte wijzigingen in de procedures van de Raad. De Raad is ervan overtuigd dat een goede voorbereiding vooraf garant staat voor kwaliteit en efficiëntie, en heeft er daarom voor gekozen zijn medewerkers tijdig te informeren over de verwachte procedurewijzigingen. De nieuwe regels om migratie te beheren en een gemeenschappelijk asielsysteem op EU-niveau in te stellen, treden in de **zomer van 2026** in werking. De juridische dienst neemt het voortouw bij de implementatie hiervan binnen de Raad en zal de verschillende diensten in 2026 ondersteunen bij de praktische organisatie.

NOVEMBER

Het welzijnsteam van de Raad komt bijeen om de stand van zaken van het **welzijnsactieplan** 2025 op te maken en nieuwe voorstellen aan het management te formuleren. De Raad is zich bewust van het belang van een aangename werkomgeving waarin iedere medewerker zijn plaats vindt en blijft daarom aandacht besteden aan ideeën die de arbeidsomstandigheden verbeteren en

de band tussen collega's versterken. Dit jaar werd bijzondere aandacht besteed aan de **bestrijding van burn-out** en de re-integratie van langdurig zieke medewerkers. Daarnaast heeft het rechtscollege de communicatie versterkt om het personeel beter te informeren over de beschikbare ondersteuningsmaatregelen bij psychosociale problemen.

DECEMBER

De Raad sluit het jaar af met een blik op de toekomst door een **werkgroep rond artificiële intelligentie** op te richten. De ontwikkeling van nieuwe technologieën ter ondersteuning van het **onderzoek in de rechtspraak** heeft het hele jaar door een centrale plaats ingenomen binnen het rechtscollege. Dit project, gefinancierd door de Europese Commissie en de Taskforce voor Hervormingen en Investerings (SG REFORM) van de Europese Unie, wordt uitgevoerd door de Internationale Organisatie voor Migratie. In een eerste fase werden gesprekken gevoerd om de behoeften op dit gebied in kaart te brengen. De tweede fase van het project voorziet in het uitwerken van testscenario's en de evaluatie van de zo gecreëerde omgeving. De Raad kan hiervoor rekenen op de inzet van meerdere magistraten, attachés-juristen en kamerjuristen, die zich inzetten om de werkwijzen van het rechtscollege verder te ontwikkelen in het tijdperk van **nieuwe technologieën**.

PERSONEEL EN BUDGET

PERSONEEL

ALGEMENE GEGEVENS

In 2025 nam het personeelsbestand bij de Raad in bijna alle categorieën medewerkers af ten opzichte van 2024.

Evolutie personeel	sept. 2016	dec. 2017	dec. 2018	dec. 2019	dec. 2020	dec. 2021	dec. 2022	dec. 2023	dec. 2024	dec. 2025
Magistraten	54	54	54	55	54	55	54	59	62	60
Griffiers	13	15	15	15	15	15	15	15	15	15
Totaal ambtsdragers (magistraten en griffiers)	67	69	69	70	69	70	69	74	77	75
Opdeling van het administratief personeel per niveau (VTE)	sept. 2016	dec. 2017	dec. 2018	dec. 2019	dec. 2020	dec. 2021	dec. 2022	dec. 2023	dec. 2024	dec. 2025
A	100,7	97,3	94,1	96,9	93,2	105,3	134,2	122,7	123,8	117,1
B	7,8	7,8	9,3	11,2	15,4	13,1	24,8	23,7	31,2	33,9
C	86,8	66,5	65,3	59	53,6	60,3	65	59,5	46,6	41
D	15,7	14,6	12,1	11,5	15,5	15,9	14,3	9,8	8	7
Totaal	211	186,2	180,8	178,6	177,7	194,6	238,3	215,7	209,6	199
Totaal	278	255,2	249,8	248,6	246,7	264,6	307,3	289,7	286,6	274

De Raad zag in het voorbije jaar twee magistraten vertrekken in het voorjaar en een griffier aan het einde van het jaar. In 2025 werd een selectieprocedure opgestart, voornamelijk intern georganiseerd, om de vervanging van de twee magistraten te verzekeren. De selectieprocedure voor een nieuwe griffier zal in 2026 worden georganiseerd.

Na een oproep in het Belgisch Staatsblad worden de kandidaten eerst onderworpen aan een schriftelijke proef waarin hun kennis van het vreemdelingenrecht maar ook van het publiek, administratief en Europees recht wordt beoordeeld. Als ze 50% op deze proef behalen, leggen de kandidaten een psychotechnische test af die de leden van de algemene vergadering van de Raad zal helpen wanneer ze later tijdens de mondelinge proef de kandidaten vragen zullen stellen omtrent het ambt van magistraat. Kandidaten die geschikt worden geacht en een meerderheid van positieve stemmen hebben gekregen, worden vervolgens voorgesteld aan de Minister met het oog op hun benoeming door de Koning.

Wat het administratief personeel betreft, verwelkomde de Raad minder medewerkers dan het jaar ervoor (13 in 2024 tegenover 4,5 in 2025). Daarnaast zijn twee medewerkers van niveau C bevorderd naar niveau B. Ook zijn verschillende collega's met pensioen gegaan of werden gedetacheerd.

ZIEKTEVERZUIM

De Raad blijft initiatieven nemen om het probleem van voortdurende afwezigheid aan te pakken. Zo wordt een stand van zaken van het absentisme binnen de kamers systematisch op de agenda geplaatst van de kamervoorzittersvergaderingen.

De inspanningen die in dit kader werden geleverd, hebben vruchten afgeworpen wat het administratief personeel en de griffiers betreft, maar hebben een stijging van het ziekteverzuim bij de magistraten niet kunnen voorkomen.

Het ziekteverzuim onder de magistraten neemt immers voor het tweede opeenvolgende jaar toe (zie onderstaande tabel). De afwezigheid van sommige langdurig zieke magistraten werd verlengd en ook andere magistraten hebben een lange ziekteperiode doorgemaakt.

Daarentegen is het ziekteverzuim bij de griffiers gedaald ten opzichte van de voorgaande jaren, van 8,3% in 2024 tot 1,6% in 2025. Deze daling wordt verklaard door het beperkte aantal griffiers (15), die in 2025 geen langdurige ziekteperiode hebben gekend.

Wat het administratief personeel van de Raad betreft, kan dit jaar geen vergelijking worden gemaakt met de FOD Binnenlandse Zaken, aangezien Medex, het bestuur van de medische expertise, zich om technische redenen in de onmogelijkheid bevindt om gegevens te verstrekken op het ogenblik van de publicatie van dit activiteitenverslag.

Ziekteverzuim							
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Magistraten	12%	10%	7,1%	6,9%	5,7%	5,9%	7,3%
Griffiers	2%	2%	2%	8,6%	7,0%	8,3%	1,6%
Administratief personeel RvV	5,2%	6,3%	5,4%	5,87%	6,1%	7,27%	7,07%
Administratief personeel FOD Binnenlandse zaken	7,5%	7,2%	6,8%	7,83%	7,86%	7,07%	/

BUDGET

Onderstaande tabel geeft een gedetailleerd overzicht van het budget dat voor 2025 aan de Raad is toegewezen.

	Basisallocatie	Vastleggingskrediet	Vereffeningskrediet
		€ 2.975.000	€ 2.988.000
Werkingskosten niet-ICT	136401121101	€ 1.934.000	€ 1.934.000
Werkingskosten ICT	136401121104	€ 682.000	€ 694.000
Forfaitaire onkosten	136401121199	€ 193.000	€ 193.000
Investeringskosten niet-ICT	136401742201	€ 101.000	€ 101.000
Investeringskosten ICT	136401742204	€ 65.000	€ 66.000

INTERVIEW: EEN LOOPBAAN IN DIENST VAN HET VREEMDELINGENRECHT

De Raad beschikt over veertien griffiers, die allen onder leiding staan van de hoofdgriffier. Als essentiële schakels in het gerechtelijk apparaat vervullen de griffiers een discrete, maar onmisbare rol in de procedure. Met dit korte interview wil de Raad de meest ervaren onder hen in de kijker plaatsen, de heer Marc Denys, die in december 2025 met pensioen is gegaan.

Wat motiveerde u om in de vreemdelingenrechtelijke context te werken?

Voor mij begint het in 1993, als lid van een nieuw samengestelde equipe van het Rode Kruis in de bossen van Lanaken, waar we een oud sanatorium bewoonbaar maakten voor de opvang van Bosnische ex-krijgsgevangenen en hun familie uit de Bosnische oorlog. Na enkele maanden werd het centrum omgevormd tot asielzoekersopvangcentrum. Ik werkte er onder meer als procedure-begeleider. Na een passage in het Rode Kruis in Wilsele werkte ik een tijdlang op de nationale zetel.

In 1996 verkoos ik om in het Klein Kasteeltje te gaan werken op de sociale dienst voor volwassenen om er na verloop van tijd diensthoofd te worden, en begeleidde er onder meer de opstart van het toen unieke opvangcentrum "CADE" voor 50 niet-begeleide minderjarigen. Na een omweg van een zestal jaar bij de Sociale Zekerheid om mee gestalte te geven aan de modernisering van het federale overheidsapparaat (Copernicushervorming), keerde ik met plezier terug naar het vreemdelingenrecht door in 2008 als griffier bij de Raad aan de slag te gaan.

Op welke manier draagt een griffier bij aan een effectieve rechtsgang binnen de Raad?

Een constructieve houding ten aanzien van alle actoren, zowel intern als extern, naast een grondige kennis van de procedures én minstens een basiskennis van het vreemdelingenrecht (art. 9bis, 9ter, begrippen zoals weigering of intrekking tot verblijf, enz.) lijken me onontbeerlijk.

Meer concreet begint het griffierswerk bij het houden van de zittingen: door zijn aanwezigheid en aanspreekbaarheid voor beide partijen aan het onthaal voor de zitting is hij de verbindingspersoon. Hij is het die de zitting, samen met de rechter, mee in goede banen leidt mede dankzij een permanent overleg met het onthaal, tolkendienst, enz.

Het werk van de griffier bestaat voor het grootste deel uit ontwerparresten nalezen vooraleer deze definitief bij arrest uitgesproken worden. Zijn werkvolume wordt bepaald door de productiviteit van zijn (gemiddeld 4 vaste) rechters. Goed afstemmen op elkaar – dank zij een proactieve ingesteldheid – is een must en draagt bij tot een goede rechtsgang.

Ook collegialiteit is erg belangrijk: het invallen voor of een handje toesteken aan (bij ziekte of wachtdienst) collega's draagt hier evenzeer toe bij.

Uiteindelijk zorgt de griffier er samen met de griffie voor dat het arrest in optimale vorm buitengaat. De efficiëntie bestaat erin om zoveel mogelijk rechtzettingen (via een verbeterarrest) te vermijden en zodoende ook daaruit voortvloeiende onnodige cassatieberoepen te vermijden (bijvoorbeeld door een ontbrekende handtekening of een foutief dictum).

Maar ook wat de inhoud betreft, draagt de griffier zijn steentje bij. Het begint met het herlezen van wat in het proces-verbaal van zitting staat (waarin gebeurtenissen worden vastgelegd zoals de neerlegging van een pro deo-stuk ter zitting of een verandering van woonplaatskeuze). Ik lees het arrestontwerp graag vanuit het standpunt van zowel de verzoekende als verwerende partij. Het verhaal dient in zijn geheel te kloppen, de grote lijnen duidelijk, het arrest dient te "staan" zoals we het uitdrukken. Lezen met gezond verstand, noem ik het maar toch ook met een minimale kennis van de vreemdelingenwet en de rechtspraak, die je sowieso in de loop van de tijd opbouwt door het vele nalezen van ontwerpen van verschillende rechters.

De rechter moedigt elke feedback aan en bepaalt in welke mate en hoe dit gebeurt. De inhoud van het arrest hoort tot de exclusieve verantwoordelijkheid van de rechter, maar ook voor de rechter betekent het naleeswerk door de griffier een vorm van zekerheid en geruststelling.

Wat zijn de grootste evoluties die u hebt meegemaakt binnen de Raad?

Als griffier is de belangrijkste verandering die ik heb meegemaakt de vraag tot horen ter zitting. Die mogelijkheid werd intussen meer dan tien jaar geleden ingevoerd, aanvankelijk enkel bij annulatie, en later ook bij volle rechtsmacht

(er kan alsnog gerepliceerd worden op de beschikking van de Raad, een soort van voorarrest dat bij het niet vragen tot horen definitief wordt). Een getrouwe weergave van alle opmerkingen van de partij die vraagt gehoord te worden (met repliekmogelijkheid van de andere partij) in het proces-verbaal van zitting – de Raad houdt hier uiteraard geen rekening met uitbreiding van of nieuwe middelen met uitzondering van een aanvullende nota in asioldossiers – was en is de uitdaging voor elke griffier gezien deze aldus bijdraagt aan de rechtszekerheid. Uiteraard kan je pas een proces-verbaal van zitting schrijven en ondertekenen als je de inhoud beheerst.

Een tweede belangrijke evolutie is dat de Nederlandstalige griffiers sinds enkele jaren systematisch zowel asiel- als annulatiezittingen doen en dus arresten voor beide contentieux nalezen. Het gaat om een positieve en visionaire visie: het door het Europees Migratie- en asielpact geplande samenvoegen van bepaalde beslissingen uit geschillen inzake volle rechtsmacht en annulatie kan een wezenlijke tijdswinst betekenen en is revolutionair.

Een derde evolutie is zeker de aanpak van de beroepen van niet-begeleide minderjarigen in een aangepaste setting met een apart ingerichte ruimte: baanbrekend. Het feit dat hierover nagedacht, geëxperimenteerd en bijgestuurd werd en wordt, illustreert des te meer de integere intentie van de Raad haar opdracht in alle facetten grondig te willen vervullen.

Hoe ging u emotioneel om met dossiers die zwaar of schrijnend waren?

Het recht is geen synoniem voor rechtvaardigheid, dit leert elk beginnend jurist. Als griffier onderteken je een arrest maar ben je niet verantwoordelijk voor de inhoud. Hier kan je je achter verstoppen maar betekent geenszins dat het ganse gebeuren je koude kleren niet raakt als mens. Ik ben steeds de mens blijven zien achter elk verhaal en ben dan ook blij ermee voor te zorgen dat deze – wat ook het verdict wordt – de kans krijgt om even zijn verhaal te doen ter zitting. Hier ben ik fier op en geloof ook dat een negatieve beslissing achteraf hierdoor “makkelijker” geaccepteerd kan worden. Communicatie met je collega’s hieromtrent is belangrijk, noem het een soort debriefing.

Was er een zaak of gebeurtenis die u tijdens uw loopbaan bijzonder is bijgebleven?

Bovenal de zeer vlakke weinig formalistische structuur en collegialiteit van de Raad ondanks de strikte formalistische procedures wettelijk voorzien bij deze administratieve rechtbank. Maar op individueel vlak de moedige en eerlijke beslissing van een rechter tot stoppen: respect.

Op welke persoonlijke groei bent u het meest trots?

Vooruit kijken is mijn aard, net als het streven naar verbetering van werk- en samenwerkingsprocessen. Dit is een nooit eindigend proces en een vitale insteek. Ik ben dan ook niet toevallig bij de Raad terechtgekomen en vooral lang gebleven gezien ik er een organisatie op mijn maat vond waarbij het de

ambitie was en is op een zeer pragmatische, dynamische manier vooropgestelde doelen te realiseren.

Na de pioniersfase van de eerste jaren is de organisatie niet verworden tot wat vaak gebeurt: een “ambtenaren instelling” met als kwalijke euvels de bureaucratisering of verleggen van accent van klantgerichtheid naar procedureregeltjes en zich goed voelen in de organisatiecocon. Dit kan enkel als de top van de organisatie dit ambieert, maar de bijdrage vanuit de basis maakt dat deze ambitie slaagt of niet. Belangrijk hierbij is dat als er iets fout loopt niet a priori gezocht en gewezen wordt naar de schuldige maar veeleer samen gedacht wordt aan hoe dit in de toekomst te vermijden, de kern van een zelflerende organisatie.

De bewust gekozen polyvalentie van de griffiemedewerkers is hierbij evenzeer een teken van het au sérieux nemen van de medewerker, een goed antigif voor burn-out en waardoor deze ook kan doorgroeien naar een functie als griffier.

Dit alles heeft bijgedragen tot mijn verdere groei en zodoende tot mijn uiteindelijk vijf jaar langer werken dan het moment waarop ik reeds op pensioen kon. Ik ben trots op en dankbaar voor mijn bescheiden bijdrage tot “onze” Raad.

OPLEIDINGEN EN BEZOEKEN

OPLEIDINGEN

Naast het uitspreken van arresten, wat zijn kerntaak is, hecht de Raad bijzonder veel belang aan opleidingen, in de breedste zin van het woord. Met het oog op de professionele ontwikkeling van zijn medewerkers organiseert het rechtscollege interne informatiesessies en biedt het een brede waaier aan externe opleidingen aan.

De Raad moedigt ook de uitwisseling van kennis met de academische wereld aan. Zo biedt de Raad aan universitaire onderzoekers de kans om op de Raad hun projecten uit te voeren. Verder biedt de Raad aan studenten de kans om er stage te lopen. Maar daar blijft het niet bij: de Raad is ook regelmatig aanwezig op jobbeurzen om zich te profileren en nieuw talent aan te trekken.

OVERZICHT VAN DE INTERNE OPLEIDINGEN

De juridische dienst is een belangrijke troef voor de interne vorming van de medewerkers van de Raad. Het hele jaar door worden er in beide landstalen informatiesessies gegeven om de medewerkers op de hoogte te houden van de wetwijzigingen en de laatste ontwikkelingen in de rechtspraak.

Hieronder vindt u de kalender met het aanbod van de interne opleidingen in 2025:

- **Februari:** Overzicht van de recente wetwijzigingen die zijn ingevoerd bij de wet van 10 maart 2024 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 inzake het recht op gezinshereniging.
- **Oktober:** Informatiesessie over het Europees Migratie- en asielpact, met een toelichting op de krachtlijnen, de belangrijkste wijzigingen en de impact voor de Raad.
- **November:** Opleiding over het bewijs van het inkomen van een zelfstandige, gegeven door de UCM (*Union des Classes Moyennes*).

BELANGRIJKSTE EXTERNE OPLEIDINGEN

Door de sterk evoluerende aard van de materie waarmee de Raad zich bezighoudt, is het echter niet mogelijk om ze allemaal intern op te volgen. Daarom wordt aan alle medewerkers een gevarieerd aanbod van externe opleidingen aangeboden. Vier opleidingen gegeven in 2025 verdienen een bijzondere aandacht.

De rechtsstaat ter discussie: fundamenten, uitdagingen en Europese perspectieven

In het voorjaar van 2025 namen verschillende magistraten van de Raad op afstand deel aan de door Anthemis georganiseerde conferentie over het centrale thema van de rechtsstaat. Deze opleiding vond plaats in een context van toenemende debatten over de bescherming van fundamentele rechten en de toegang tot justitie. Na een theoretische uiteenzetting over het begrip rechtsstaat, werd bijzondere aandacht besteed aan de interpretatie daarvan door grote Europese instellingen zoals het Hof van Justitie van de Europese Unie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. De sprekers en deelnemers probeerden vervolgens gezamenlijk de concrete vereisten van de rechtsstaat te identificeren om zo tot een definitie te komen. Dankzij deze bijzonder vruchtbare uitwisselingsdag konden de deelnemers hun benadering van deze fundamentele waarde van de Europese Unie verder ontwikkelen.

Non-refoulementbeginsel: recente bevindingen

Afgelopen april kwamen de Europese Raad voor vluchtelingen en in ballingschap levenden (ECRE) en de vzw Nansen samen voor een intervisie gewijd aan de naleving van het non-refoulementbeginsel ten aanzien van vreemdelingen die aan de Belgische grens internationale bescherming aanvragen. Verschillende sprekers, waaronder vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties in Brussel, behandelden diverse aspecten van dit principe, van het wettelijke kader tot de mogelijke rechtsmiddelen en de realiteit op het terrein. Het Europees Migratie- en asielpact werd eveneens doorheen de gesprekken besproken, gezien de actualiteit en toekomstige implicaties ervan. Deze opleiding, die plaatsvond gedurende een voormiddag, stelde de deelnemers in staat hun kennis te verdiepen en een collectieve reflectie aan te gaan rond dit fundamentele principe van het vreemdelingenrecht.

Intrafamiliaal geweld in migratiecontext

In het laatste kwartaal van het jaar namen magistraten en attachés-juristen van de Raad massaal deel aan het colloquium van de ADDE (Association pour le droit des étrangers) over intrafamiliaal geweld in migratiecontext. Uitgaande van de vaststelling dat migranten helaas geen uitzondering vormen op intrafamiliaal geweld, wilde de ADDE de bijzondere moeilijkheden van deze slachtoffers belichten, waarvan de toegang tot bescherming en justitie vaak kwetsbaar is. Het colloquium had als doel deze problematiek vanuit het perspectief van recht en justitie te benaderen, om zo actiepunten te identificeren die een effectieve en reële bescherming voor deze kwetsbare groep kunnen garanderen.

Deze opleiding droeg bij aan een grotere sensibilisering van de leden van de Raad voor de diverse uitdagingen waarmee personen in asiel- en migratieprocedures geconfronteerd kunnen worden.

Conferenties van de hoogste Europese instanties

Het is niet ongebruikelijk dat Europese instellingen conferenties organiseren voor wie beroepsmatig het vreemdelingenrecht hanteert. Afgelopen mei vond er een rondetafelconferentie op hoog niveau plaats op het hoofdkwartier van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waar recente juridische en jurisprudentiële ontwikkelingen werden besproken, waaronder het begrip van veilige landen en het thema van terugkeerprocedures.

"Van dit soort rondetafels onthoud ik in de eerste plaats de zeer verrijkende officiële discussies. Tijdens deze editie werden de volgende thema's behandeld: de doeltreffendheid van de toegang tot de asielprocedure, het concept van veilig land, de internationale bescherming in het kader van een gewapend conflict en de waarborging van de menselijke waardigheid in terugkeerprocedures.

Maar wat het meeste blijft, zijn de informele gesprekken met onze Europese collega's. Met grote emotie herinner ik mij vooral mijn zeer boeiende uitwisseling van argumenten met de Fransman Mathieu Héronard, voorzitter van het CNDA (Cour nationale du droit d'asile), die helaas minder dan drie maanden na deze rondetafel vroegtijdig is overleden."

Christophe Antoine, magistraat van de V^e kamer.

UITWISSELING MET DE UNIVERSITAIRE WERELD

Het engagement van de Raad om opleidingen en overdracht van kennis aan te moedigen, beperkt zich echter niet tot zijn eigen medewerkers. Het rechtscollege werkt graag mee aan onderzoeksprojecten die hem worden voorgelegd en begeleidt stagiairs-studenten in hun professionele ontdekkingstocht.

In deze context heeft de Raad positief gereageerd op tal van aanvragen van Belgische en buitenlandse doctoraatsstudenten voor interviews over gevarieerde onderzoeksonderwerpen. Indien van toepassing hebben de doctoraatsstudenten toegang tot de databanken van het rechtscollege en kunnen zij te allen tijde terecht bij de leden van de Raad om een beroep te doen op hun expertise.

Doctoraatsstudenten zijn echter niet de enige vertegenwoordigers van de academische wereld die men in de gangen van de Raad aantreft. Het voorbije jaar heeft het rechtscollege een groot aantal stagiairs verwelkomd die allen genoten van een volledig stageprogramma dat vooraf zorgvuldig was voorbereid door de verschillende diensten. De afgelopen jaren heeft de Raad de vraag naar stageplaatsen van rechtenstudenten, die bijzonder geïnteresseerd zijn in de werking van de Raad, sterk zien toenemen.

Deze toename van de vraag naar stageplaatsen kan met name worden verklaard door de toenemende aanwezigheid van de Raad op verschillende jobbeurzen die door de belangrijkste universiteiten van het land worden georganiseerd. Deze beurzen kennen een groot succes bij studenten, die belangstelling tonen voor de Raad, waar gevarieerd werk en een goed evenwicht tussen werk en privéleven wordt aangeboden. Sommige magistraten helpen ook om de Raad meer bekendheid te geven door deel te nemen aan informatiesessies op universiteiten.

AGENDA VAN DE BEZOEKEN

Het hele jaar door opent de Raad zijn deuren voor bezoekers die meer willen weten over zijn werking. Van tijd tot tijd nodigt de Raad ook externen uit voor zijn "Middagen van de Raad", informele activiteiten die worden georganiseerd rond thema's die verband houden met het werkkterrein van de Raad. Hieronder volgt de agenda voor de belangrijkste bezoeken aan de Raad in 2025.

MIDDAGEN VAN DE RAAD

In 2025 vonden vijf Middagen van de Raad plaats. De eerste was gewijd aan de Afghaanse bendes en hun gebruik van sociale media. Gebaseerd op een rapport van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hierover, behandelde de presentatie de aanwezigheid van Afghaanse bendes in België en de rivaliteit die zij op het grondgebied en op sociale media, met name TikTok, onderhouden.

De tweede editie van de Middagen van de Raad richtte de schijnwerpers op het werk van veldwerkers, zoals mevrouw Anne-Catherine Roussel, fysiotherapeute voor het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRC). Na een korte uiteenzetting over het ICRC, vertelde mevrouw Roussel over haar talrijke missies in het buitenland en de moeilijkheden die ze tijdens haar loopbaan tegenkwam.

De derde Middag van de Raad ontving de heer Yavuz Aydin, voormalig Turkse rechter en juridisch adviseur bij de Turkse delegatie van de Europese Unie in Brussel. Sinds 2018 is de heer Aydin als vluchteling in België verblijvend. Hij deelde zijn persoonlijke ervaringen met de aanwezigen en gaf zijn visie op de huidige politieke situatie in Turkije.

Voor de vierde editie van de Middagen van de Raad had het rechtscollege de eer een van haar ere-eerste voorzitters, de heer Serge Bodart, te verwelkomen voor de presentatie van zijn boek *Ulysse et le douanier. Réflexions sur l'hospitalité et la clandestinité*. De heer Bodart behandelde de grote lijnen van zijn essay, waarna hij in constructieve uitwisseling trad met de deelnemers.

Tot slot was de laatste Middag van de Raad gewijd aan de thema's burn-out en deconnectie. De welzijnsprojectleiders van de FOD BOSA presenteerden de oorzaken en symptomen van burn-out, en gaven waardevolle adviezen aan het personeel om stress op het werk te verminderen en energie te bewaren.

BEZOEKEN

Naast de bezoeken die in de jaaroverzicht worden vermeld, had de Raad voor het derde opeenvolgende jaar het genoegen studenten te ontvangen van het Equity Health Lab, een interdisciplinair project van de Vrije Universiteit Brussel dat als doel heeft studenten uit verschillende disciplines bewust te maken van het werken met kwetsbare doelgroepen.

Het rechtscollege ontving verder ook medewerkers van verschillende diensten van Fedasil, de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Allen konden deelnemen aan verrijkende informatiesessies en constructieve uitwisselingen met de medewerkers van de Raad. Deze ontmoetingen met collega's van andere instellingen bevorderen de interinstitutionele samenwerking en dragen bij tot een efficiëntere en beter afgestemde dienstverlening.

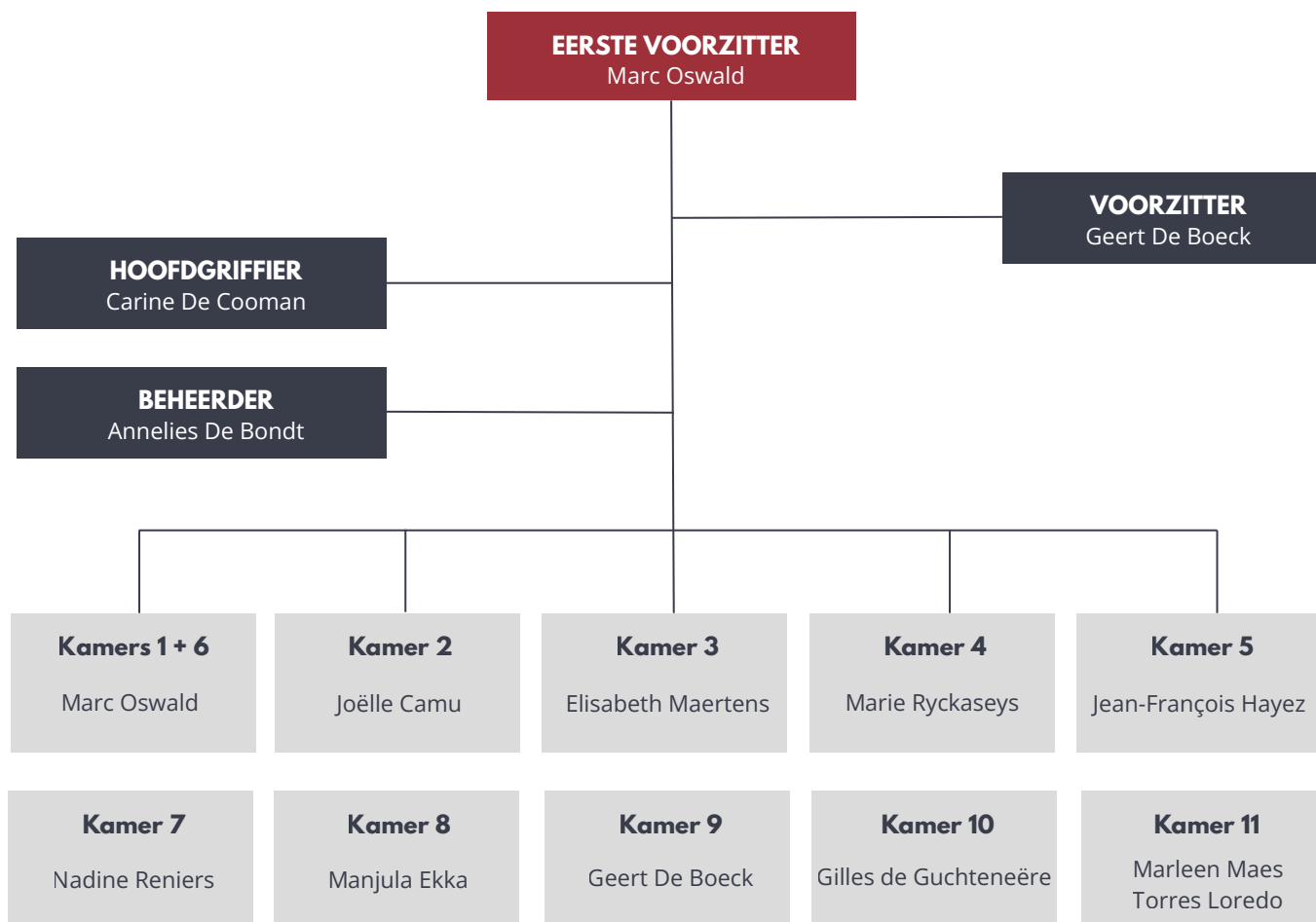
Tot slot bezochten het ganse jaar medewerkers van het Belgische Rode Kruis de Raad om zittingen bij te wonen en meer uitleg te krijgen over het verloop van de procedures bij het rechtscollege.

Deel 4

BIJLAGEN

ORGANIGRAM VAN DE RAAD

op 31 december 2025

VERKLARENDE WOORDENLIJST BIJ DE TABELLEN

- ANN: annulatieprocedure (annulatieberoepen tegen de individuele beslissingen genomen in toepassing van de wet betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen).
- ANNUL: annulatie van de aangevochten beslissing.
- Achterstand: aantal beroepen die sinds meer dan zes maanden is ingeschreven op de rol en waarvoor nog geen eindarrest werd geveld.
- D: Duitse taalrol.
- ERKEN: erkenning vluchtelingenstatus.
- E: Franse taalrol.
- Gem XXXX: maandelijks gemiddelde voor het burgerlijk jaar XXXX.
- IN/Input: aantal beroepen dat op vermelde datum op de rol ingeschreven staat.
- N: Nederlandse taalrol.
- OUT/Output: aantal beroepen waarvoor op vermelde datum een eindarrest werd geveld.
- RvS: Raad van State.
- RvV: Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.
- S.B.: toekenning subsidiaire beschermingsstatus.
- Type van dicta output: in het geval van een einddictum, het type van dicta dat genomen werd door de RvV: 1 arrest kan verschillende types van dicta bevatten.
- VERW: verwerping.
- VRM: procedure volle rechtsmacht (vraag erkenning vluchtelingenstatus en toekenning subsidiaire beschermingsstatus).
- Σ : som.
- \bar{X} : maandgemiddelde.
- $\%$: percentage.

ACTIVITEITENVERSLAG 2025

© Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 2025-2026.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, verspreid of overgedragen onder welke vorm of met welk middel ook, waaronder fotokopieën, opnamen of andere elektronische of mechanische middelen, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Redactie:

Eerste voorzitter, secretariaat van de Eerste voorzitter, juridische dienst.

Vertaling en revisie:

Secretariaat van de Eerste voorzitter, persmagistraten.

Statistieken:

Secretariaat van de Eerste voorzitter, datacel, dienst P&O.

Grafische vormgeving:

Secretariaat van de Eerste voorzitter.

Activiteitenverslag afgewerkt in april 2026.

Gaucheretstraat 92-94
1030 BRUSSEL

02/791.60.00

info.rvv-cce@ibz.be

www.rvv-cce.be

www.linkedin.com/company/rvv-cce/

